

13/25.02.1997

L. 130/24.02.1997
XXXV/143/24.02.1997

P

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

Codul Circulației Rutiere

Camera Deputaților adoptă prezenta lege:

TITLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.-(1) Circulația pe drum a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile ce revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații, în legătură cu acestea, sunt supuse dispozițiilor prevăzute în prezentul cod.

(2) Dispozițiile prevăzute în prezentul cod au ca scop să asigure desfășurarea fluentă și în siguranță a circulației rutiere, protecția mediului înconjurător, apărarea proprietății publice și private, precum și drepturile sau interesele legitime ale persoanelor fizice și juridice.

(3) Respectarea prevederilor prezentului cod de către participanții la trafic și autoritățile cărora li se adresează este obligatorie.

Art.2.-(1) Participanții la trafic sunt obligați să respecte, în raport cu calitatea fiecăruia, regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare, precum și celelalte dispoziții din prezentul cod. Ei sunt obligați să se comporte pe drum în așa fel încât să nu constituie un pericol sau un obstacol pentru circulația rutieră.

(2) Participanții la trafic sunt obligați să manifeste prudență sporită, îndeosebi față de copii, persoane în vârstă și infirmi.

(3) Participanții la trafic sunt obligați să evite, în orice împrejurare, să stânjenească circulația sau să prejudicieze în vreun mod proprietățile alăturate drumului, sau mediul ambiant.

Art.3.-(1) Pentru a nu periclita ori stânjeni circulația sunt interzise aruncarea, lăsarea ori abandonarea de obiecte, materiale sau substanțe ori crearea de obstacole pe drum.

(2) Persoana care nu a putut evita crearea unui obstacol sau a unui pericol pe drum, este obligată să ia măsurile necesare pentru a-l înlătura cât mai curând posibil, iar dacă nu a putut să-l înlătore imediat, să-i semnalizeze prezența celorlalți participanți la trafic. Dacă nici aceasta nu este posibil, să anunțe imediat autoritatea competentă.

(3) Participanții la trafic, care au sesizat apariția pe drum a unui obstacol sau a oricărei alte situații de natură a afecta fluența și siguranța circulației, sunt obligați să-și dea concursul pentru îndepărtarea sau, după caz, semnalizarea acestora și să anunțe autoritatea competentă.

(4) Autoritățile competente sunt obligate să ia măsurile necesare pentru înlăturarea obstacolelor sau pericolelor apărute pe drumurile publice. Dacă aceasta nu este posibil imediat, trebuie să le semnalizeze prezența.

(5) Orice măsură de restricție sau interdicție a circulației pe drum se poate realiza numai de către autoritatea competentă sau cu aprobarea acesteia, cu condiția respectării prevederilor prezentului Cod.

Art.4.-(1) În sensul prezentului cod, termenii de mai jos au următorul înțeles:

- "drum", întreaga suprafață a unei căi de comunicație rutieră, deschisă circulației publice;

- "parte carosabilă", partea drumului folosită în mod normal pentru circulația vehiculelor. Un drum poate avea mai multe părți carosabile dacă acestea sunt despărțite în mod evident, una de alta, printr-un spațiu nedestinat circulației;

- "bandă", oricare dintre subdiviziunile longitudinale ale părții carosabile, materializate sau nu prin marcaje, dacă are o lățime suficientă pentru circulația unui șir de automobile, altele decât motocicletele;

- "trotuar", partea laterală a drumului separată prin diferență de nivel sau în alt mod vizibil, destinată, de regulă, numai circulației pietonilor;

- "acostament", suprafață laterală exterioară a drumului, cuprinsă între limita părții carosabile și marginea platformei drumului;

- "intersecție", orice încrucișare la nivel, joncțiune sau ramificație de drumuri, inclusiv suprafețele formate de asemenea încrucișări, joncțiuni sau ramificații;

- "autostradă", drumul destinat circulației automobilelor și motocicletelor care nu deservește proprietățile alăturate și care, cu excepția unor locuri speciale sau cu caracter temporar, are părți carosabile distincte, separate printr-o zonă mediană nedestinată circulației, nu se intersectează la același nivel cu nici un alt drum, cale ferată, linie de tramvai sau cale pentru pietoni și este semnalizat ca atare;

- "localitate", spațiul ce cuprinde clădiri, ale cărui intrări și ieșiri sunt semnalizate ca atare;

- "zonă rezidențială", zona dintr-o localitate unde se aplică reguli speciale de circulație, având intrările și ieșirile semnalizate ca atare;

- "zonă pietonală", zona care cuprinde una sau mai multe străzi rezervate circulației pietonilor, unde accesul vehiculelor este supus unor reguli speciale de circulație, având intrările și ieșirile semnalizate ca atare;

- "conducător", persoana care conduce pe drum un vehicul sau ansamblu de vehicule, grupuri de persoane, animale izolate sau în turmă ori animale de tras, povară sau călărie;

- "participant la trafic", persoana care are calitatea de conducător, pieton,

pasager, însoțitor de animale ori călăreț;

- "vehicul", un sistem mecanic, cu sau fără mijloace de autopropulsare, care circulă pe drum;

- "vehicul lung", vehiculul sau ansamblul de vehicule având lungimea mai mare de 12 m;

- "vehicul lent", vehiculul care, prin construcție, nu poate depăși viteza de 30 km/h;

- "vehicul greu", vehiculul având masa totală maximă autorizată mai mare de 7,5 tone;

- "autovehicul", vehicul care se deplasează pe drum prin propulsie proprie, cu excepția mopadelor și a vehiculelor care se deplasează pe șine.

- "automobil", autovehicul care servește în mod normal la transportul pe drum de persoane sau bunuri ori la tractarea pe drum a vehiculelor folosite la transportul de persoane sau bunuri. Troleibuzul este considerat automobil. Nu sunt considerate automobile tractoarele și mașinile autopropulsate pentru lucrări.

- "motocicletă", autovehicul cu două roți, cu sau fără ataș. Autovehiculul cu trei roți simetrice față de planul median al vehiculului (mototriciclu), având masa proprie mai mică de 400 kg, este considerat motocicletă.

- "motoretă", motocicletă având capacitatea cilindrică a motorului de cel mult 50 cmc și care, prin construcție, nu poate atinge o viteză mai mare de 50 km/h;

- "moped", vehiculul cu două roți, dotat cu un motor având capacitatea cilindrică de cel mult 50 cmc și viteza maximă, prin construcție, de cel mult 25 km/h, fiind asimilat bicicletei;

- "remorcă", vehiculul destinat să fie tractat de un autovehicul;

- "remorcă ușoară", remorca a cărei masă totală maximă autorizată nu depășește 750 kg;

- "mașină autopropulsată pentru lucrări", autovehicul care circulă în mod ocazional pe drum, fiind destinat executării unor lucrări de construcții, agricole, silvice sau altor activități și care, prin construcție, nu poate depăși viteza de 30 km/h;

- "tractor", autovehicul care circulă în mod ocazional pe drum, destinat să tracteze sau să poarte remorci ori utilaje agricole, silvice, de construcție sau industriale;

- "ansamblu de vehicule" - un ansamblu format dintr-un autovehicul și una, sau după caz, două remorci cuplate, ce participă la trafic ca o unitate.

- "autovehicul articulat" - ansamblu de vehicule compus dintr-un automobil și o semiremorcă.

- "masă proprie", masa vehiculului fără conducător, călători și încărcătură, dar cu plinul de carburant și dotarea prevăzută de constructor;

- "masă în sarcină", masa vehiculului astfel cum este încărcat la un moment dat, cu conducătorul, carburantul și dotarea existentă, precum și cu pasagerii și/sau bunurile pe care efectiv le transportă;

- "masă totală maximă autorizată", masa totală maximă a vehiculului încărcat, declarată admisibilă, cu prilejul omologării, de către autoritatea competentă;

- "vehicul oprit", vehiculul imobilizat pe timpul necesar pentru luarea sau lăsarea de persoane ori încărcarea sau descărcarea de bunuri;

- "vehicul staționat", vehiculul imobilizat pentru alt motiv decât evitarea unui conflict cu un participant la trafic sau cu un obstacol ori pentru a se supune regulilor de circulație, iar imobilizarea nu se limitează la timpul necesar luării sau lăsării de persoane

ori de bunuri;

- "vehicul parcat", vehicul staționat într-un loc special destinat acestui scop și semnalizat ca atare;

- "vehicul aflat în circulație internațională", vehicul care circulă în afara statului unde este înmatriculat;

- "noapte", intervalul de timp cuprins între lăsarea serii și zorii zilei;

- "cedarea trecerii", obligația unui conducător de a nu-și continua mersul sau manevra ori de a nu o relua dacă aceasta ar determina pe ceilalți conducători cu drept de trecere să-și modifice în mod brusc direcția sau viteza vehiculului ori să oprească;

- polițistul rutier este polițistul investit cu atribuții pe linia îndrumării, supravegherii și controlului circulației, care poartă un semn distinctiv.

(2) Când în cuprinsul codului se face referire la inspectoratul de poliție se înțelege că acea dispoziție privește atât inspectoratul de poliție al județului cât și Direcția generală de poliție a municipiului București.

TITLUL II - VEHICULELE

Capitolul I - Dispoziții generale

Art.5. Orice vehicul care circulă pe drum trebuie să corespundă condițiilor privind siguranța circulației publice și protecția mediului stabilite prin reglementările în vigoare.

Art.6. Autovehiculele și remorcile înmatriculate în alte state pot circula în trafic internațional pe teritoriul României dacă îndeplinesc cel puțin condițiile tehnice prevăzute în Convenția internațională asupra circulației rutiere, la care țara noastră este parte.

Capitolul II - Omologarea pentru circulație

Art.7. Vehiculele produse în țară sau, după caz, importate, care, prin construcție, pot circula cu o viteză mai mare de 6 km/h, cu excepția celor stabilite de autoritatea competentă, trebuie să fie omologate pentru circulație, respectiv certificate pentru circulație.

Art.8.-(1) Omologarea și certificarea pentru circulație urmăresc să asigure ca vehiculele prevăzute la art. 7 să corespundă normelor tehnice de securitate a traficului și de protecție a mediului înconjurător, prevăzute de lege, precum și folosinței căreia le sunt destinate.

(2) Sunt supuse, de asemenea, omologării și certificării pentru circulație, echipamentele și componentele vehiculelor care concură la siguranța circulației și protecția mediului înconjurător.

(3) În urma omologării, respectiv certificării pentru circulație, autovehiculelor și remorcilor acestora supuse înmatriculării sau, după caz, înregistrării, li se eliberează "Cartea de identitate a vehiculului", cu excepția celor stabilite de autoritatea competentă.

(4) Fabricarea sau asamblarea autovehiculelor și remorcilor, pentru care un producător a obținut anterior omologarea pentru circulație, este interzisă altor persoane fizice ori juridice, fără acordul producătorului.

(5) Caracteristicile constructive sau de folosință ale vehiculelor omologate, respectiv certificate pentru circulație nu pot fi modificate decât în condițiile prevăzute de lege.

Capitolul III - Înmatricularea și înregistrarea

Art.9. Pentru a circula pe drum vehiculele trebuie supuse înmatriculării sau înregistrării și să poarte plăcile cu numerele de înmatriculare sau înregistrare, după caz.

Art.10.-(1) Automobilele și remorcile acestora, precum și motocicletele se înmatriculează. Pentru fiecare se eliberează un certificat de înmatriculare și se atribuie un număr de înmatriculare.

(2) Înmatricularea, care poate fi permanentă, temporară, provizorie sau pentru probe se efectuează la autoritatea competentă în raza căreia proprietarii își au domiciliul, reședința, respectiv sediul.

(3) La cererea persoanelor juridice, înmatricularea poate fi efectuată la autoritatea competentă în raza căreia acestea au reprezentanțe, filiale, sucursale, puncte de lucru sau unități subordonate. Înmatricularea provizorie se poate efectua la oricare autoritate competentă.

(4) Înmatricularea temporară se efectuează pentru automobile, remorcile acestora și pentru motocicletele care:

- a) urmează să fie scoase definitiv din România;
- b) sunt importate în regim temporar, potrivit legii;
- c) sunt închiriate din străinătate.

Înmatricularea temporară se efectuează pe o perioadă ce nu poate depăși sfârșitul anului în curs, dacă solicitarea a fost făcută în primele 9 luni ale anului respectiv, ori sfârșitul anului următor dacă solicitarea a fost făcută în ultimele 3 luni ale anului în curs.

Art.11.-(1) Până la înmatricularea permanentă sau temporară, pe o durată de cel mult 30 zile, automobilele și remorcile acestora pot circula pe drum în baza unei înmatriculări provizorii.

(2) Agenții economici al căror obiect de activitate îl constituie fabricarea, montarea, carosarea, repararea, încercarea sau comercializarea autovehiculelor și remorcilor pot obține înmatricularea pentru probe în vederea punerii în circulație a automobilelor ce fac obiectul activității lor. Înmatricularea pentru probe este valabilă cel mult un an.

(3) Automobilele și remorcile înmatriculate provizoriu sau pentru probe nu pot fi folosite la transportul comercial de bunuri sau persoane și pot circula numai pe rute stabilite de autoritatea competentă.

Art.12. Tramvaiele, troleibuzele, tractoarele și mașinile autopropulsate pentru lucrări, precum și vehiculele cu tracțiune animală pot circula pe drum numai dacă au fost înregistrate și poartă un număr de înregistrare.

Art.13. Compunerea numerelor de înmatriculare și înregistrare, a celor provizorii și pentru probe, formele, dimensiunile, culorile cifrelor, literelor și altor însemne, formele și dimensiunile plăcilor de înmatriculare și condițiile lor de calitate se stabilesc prin standard de stat. Sunt exceptate numerele de înmatriculare ale autovehiculelor armatei care se stabilesc de Ministerul Apărării Naționale.

Capitolul IV - Inspecția tehnică

Art.14.-(1) Pentru a putea fi menținute în circulație, autovehiculele și remorcile înmatriculate sau înregistrate se supun, periodic, inspecției tehnice.

(2) De asemenea, se supun inspecției tehnice, înainte de a fi repuse în circulație, autovehiculele și remorcile înmatriculate sau înregistrate care au suferit avarii grave în urma unor accidente de circulație, la echipamentele și componentele care concurează la siguranța circulației, precum și cele care au fost radiate.

Art.15. Periodicitatea și condițiile efectuării inspecției tehnice se stabilesc prin hotărâre a guvernului, potrivit destinației și gradului de utilizare al autovehiculelor și remorcilor.

Art.16. Inspecția tehnică se efectuează în stații autorizate. Dacă autovehiculul sau remorca înmatriculată corespunde normelor tehnice legale, în anexa certificatului de înmatriculare se consemnează data până la care trebuie efectuată următoarea inspecție tehnică și se aplică un ecuson pe placa de înmatriculare.

Capitolul V - Obligații și interdicții referitoare la vehicule

Art.17. Producătorii de autovehicule sau remorci ori reprezentanții lor autorizați, persoanele care importă și cele care construiesc autovehicule sau remorci din piese detașate au obligația să solicite omologarea acestora. Persoanele care produc ori importă echipamente sau accesorii care concurează la siguranța circulației autovehiculelor sau remorcilor și la protecția mediului înconjurător, sunt obligate să le omologheze înainte de comercializare.

Art.18.-(1) Proprietarul de autovehicul sau remorcă cu domiciliul (sediul) sau reședința în țară, este obligat:

a) la înstrăinarea vehiculului să predea noului proprietar cartea de identitate care atestă dreptul de proprietate asupra vehiculului, precum și certificatul de înmatriculare în care să menționeze numele (denumirea) noului proprietar, data și semnătura, iar agentul economic să aplice și sigiliul;

b) să declare, în termen de 15 zile, schimbarea domiciliului (sediului), poliției pe raza căreia și-a stabilit domiciliul sau sediul;

c) să solicite o nouă omologare, dacă a adus vehiculului modificări care i-au

schimbat caracteristicile constructive ori de folosință și să solicite eliberarea unui nou certificat de înmatriculare. În cazul schimbării caracteristicilor de identificare, va solicita eliberarea unui nou certificat de înmatriculare;

d) să declare, în cel mult 15 zile, pierderea, furtul sau distrugerea certificatului de înmatriculare poliției pe raza căreia s-a constatat faptul, iar în caz de pierdere sau furt a certificatului de înmatriculare, să solicite publicarea în Monitorul Oficial al României;

e) să depună imediat la poliție originalul certificatului de înmatriculare dacă, după obținerea duplicatului, a reintrat în posesia acestuia;

f) să prezinte vehiculul pentru a fi supus inspecției tehnice la termenul și în condițiile prevăzute de lege;

g) să asigure vehiculului, permanent, condițiile prevăzute în normele tehnice în vigoare, precum și un aspect estetic corespunzător.

(2) Proprietarul sau deținătorul unui vehicul este obligat să se prezinte la termenul și unitatea de poliție la care a fost invitat, pentru soluționarea oricărei probleme legate de această calitate.

Art.19.-(1) Proprietarul este obligat să solicite, în termen de 15 zile, radierea din evidență a autovehiculului sau remorcii, în următoarele cazuri:

a) la trecerea vehiculului în proprietatea sa;

b) la schimbarea domiciliului (sediului) în raza altui inspectorat de poliție;

c) la scoaterea definitivă din România a vehiculului;

d) în cazul când vehiculul a devenit impropriu din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drum și face dovada că acesta a fost dezmembrat.

(2) Radierea din evidență a autovehiculului sau remorcii se poate efectua și în alte situații, la cererea titularului certificatului de înmatriculare.

(3) Plăcile cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se depun cu prilejul radierii.

Art.20. Persoanele care dețin autovehicule sau remorci înmatriculate în alte state și au sau își stabilesc domiciliul, sediul ori reședința în România, sunt obligate să solicite înmatricularea vehiculelor în termen de 90 de zile de la data intrării în țară a vehiculelor.

Art.21. Se interzice circulația pe drum a vehiculului dacă:

a) termenul prevăzut pentru înmatricularea provizorie, pentru probe sau temporară a expirat, ori dovada înlocuitoare a certificatului de înmatriculare, reținut potrivit legii, este fără valabilitate sau cu valabilitatea expirată;

b) depășește, împreună cu încărcătura, lățimea, lungimea sau înălțimea stabilită pentru categoria din care face parte;

c) depășește masele maxime autorizate;

d) echipamentul de frânare este defect;

e) dispozitivele de iluminare și semnalizare luminoasă, mijloacele de identificare fluorescent - reflectorizante prevăzute în normele tehnice în vigoare sunt defecte ori lipsesc, farurile nu sunt reglate sau sunt montate alte dispozitive decât cele autorizate;

f) mecanismul de direcție prezintă uzuri peste limitele admise;

g) anvelopele au alte dimensiuni sau caracteristici decât cele prevăzute în

cartea de identitate, sunt deteriorate, prezintă tăieturi sau rupturi ale cordului, presiunea aerului din interior are o abatere mai mare de 30 % față de cea indicată de constructor, cu excepția vehiculelor cu roți jumelate dacă au avut explozie în traseu, sunt prevazute cu cuie sau, în mod nejustificat, cu lanțuri antiderapante, ori înălțimea profilului benzii de rulare este sub limita admisă;

- h) zgomotul în mers sau staționare depășește limita legal admisă;
- i) motorul emite noxe poluante peste limitele legal admise;
- j) sunt montate alte dispozitive de avertizare sonoră decât cele admise, omologate;
- k) elementele dispozitivului de cuplare pentru remorcare prezintă uzuri pronunțate ori nu sunt compatibile, de natură să provoace desprinderea remorcii sau dezechilibrarea ansamblului;
- l) placa cu numărul de înmatriculare sau înregistrare este murdară sau deteriorată astfel încât numărul a devenit ilizibil, ori nu este conformă cu standardul;
- m) are montate dispozitive sau accesorii ncomologate;
- n) are aplicate inscripții, desene, semne distinctive sau reclame, de natură să împiedice ori să diminueze eficacitatea dispozitivelor de iluminare și semnalizare luminoasă sau citirea numărului de înmatriculare;
- o) are montate accesorii, parbrize ori geamuri laterale care restrâng sau estompează vizibilitatea conducătorului în timpul mersului;
- p) prezintă scurgeri de carburant sau lubrifiant;
- r) vehiculul supus înregistrării nu poartă numărul de înregistrare.

TITLUL III - CONDUCĂTORII DE VEHICULE

Capitolul I - Dispoziții comune

Art.22.-(1) Orice vehicul sau ansamblu de vehicule care circulă pe drum trebuie să aibă un conducător.

(2) Conducătorul trebuie să aibă pe tot timpul conducerii calitățile fizice și psihice, precum și cunoștințele și îndemânarea necesare conducerii; de asemenea să fie în stare fizică și psihică corespunzătoare când conduce un vehicul pe drum.

(3) Conducătorul trebuie să aibă permanent controlul asupra vehiculului pentru a reacționa în orice împrejurare printr-o manevră adecvată oricăror pericole cu care este confruntat. El trebuie să fie conștient despre factorii ce îi pot afecta comportamentul pe drum ca oboseala, consumul de medicamente contraindicate și conducerea sub influența alcoolului sau a produselor ori substanțelor stupefiante.

(4) Încredințarea conducerii pe drum a unui vehicul persoanei care nu îndeplinește condițiile legale de a-l conduce, este interzisă.

Art.23.-(1) Vârsta minimă a conducătorului este de:

- a) 14 ani, pentru conducerea bicicletelor și a vehiculelor cu tracțiune animală;
- b) 16 ani, pentru conducerea bicicletelor cu motor, mopederelor și motoretelor;

c) 18 ani, pentru conducerea celorlalte autovehicule, cu excepția celor de la alin.(2).

(2) Vârsta minimă pentru conducerea automobilelor din categoria C+E este de 20 de ani. Pentru conducerea tramvaielor, troleibuzelor, a automobilelor din categoriile D, D1, precum și a autovehiculelor cu gabarite sau mase depășite ori care transportă produse periculoase, vârsta minimă este de 21 ani.

(3) Posesorii permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A nu au dreptul să conducă motociclete de o putere mai mare de 25 kW sau cu un raport putere/masă proprie de peste 0,16 kW/kg dacă nu au cel puțin 2 ani vechime în conducerea motocicletelor. Această condiție nu se aplică persoanelor care au vârsta de cel puțin 21 ani și au susținut examenul pe motociclete fără ataș, cu o putere a motorului de cel puțin 35 kW.

Capitolul II - Permisul de conducere

Art.24. Persoana care conduce pe drum un autovehicul sau tramvai trebuie să posede permis de conducere corespunzător categoriei de vehicule respective.

Art.25.-(1) Categoriile și subcategoriile permisului de conducere și autovehiculele care pot fi conduse cu fiecare dintre aceste categorii și subcategorii sunt:

Categoria A : - motociclete;

Categoria B : - automobile a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și al căror număr de locuri pe scaune, în afara locului conducătorului, nu este mai mare de opt;

- ansamblu de vehicule format dintr-un automobil din categoria B și o remorcă în cazul în care masa totală maximă autorizată a ansamblului nu depășește 3.500 kg, iar masa totală maximă autorizată a remorcii nu depășește masa proprie a automobilului trăgător;

- tricicluri sau quadricicluri având masa proprie peste 550 kg;

Categoria B+E : ansamblu de vehicule constând dintr-un automobil trăgător din categoria B și o remorcă, dacă ansamblul respectiv nu se încadrează în categoria B;

Categoria C : - automobile, altele decât cele din categoria D, a căror masă totală maximă autorizată este mai mare de 3.500 kg;

Categoria C+E : ansamblu de vehicule constând dintr-un automobil trăgător din categoria C și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg;

Categoria D : automobile destinate transportului de persoane având mai mult de 8 locuri pe scaune în afara locului conducătorului;

Categoria D+E : ansamblu de vehicule constând dintr-un automobil trăgător din categoria D și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg.

Categoria Tr : tractoare cu sau fără remorci și mașini autopropulsate pentru lucrări;

Categoria Tb : troleibuze;

Categoria Tv : tramvaie.

Permisul de conducere este valabil și pentru una sau mai multe din următoarele subcategorii:

Subcategoria A1 : - motorete;

Subcategoria B1 : autovehicul cu trei sau patru roți (tricicluri și, respectiv, quadricicluri), având masa proprie peste 400 kg, dar nu mai mare de 550 kg și fiind echipat cu un motor termic cu capacitatea cilindrică mai mare de 50 cm³ sau cu orice alt motor cu o putere echivalentă ori viteza prin construcție mai mare de 50 km/h;

Subcategoria C1 : automobile, altele decât cele din categoria D, a căror masă totală maximă autorizată este de peste 3.500 kg, dar nu mai mare de 7.500 kg;

Subcategoria C1+E : ansamblu de vehicule constând dintr-un automobil trăgător din subcategoria C1 și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg, cu condiția ca masa totală maximă autorizată a ansamblului să nu depășească 12.000 kg, iar masa totală maximă autorizată a remorcii să nu depășească masa proprie a automobilului trăgător;

Subcategoria D1 : automobile destinate transportului de persoane având cel puțin 9, dar nu mai mult de 16 locuri pe scaune, în afara locului conducătorului;

Subcategoria D1+E : ansamblu de vehicule constând dintr-un automobil trăgător din subcategoria D1 și o remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este mai mare de 750 kg, cu condiția ca masa totală maximă autorizată a ansamblului să nu depășească 12.000 kg, iar masa totală maximă autorizată a remorcii să nu depășească masa proprie a automobilului trăgător.

Automobilelor din categoriile B, C și D și din subcategoriile C1 și D1 li se poate atașa o remorcă având masa totală maximă autorizată sub 750 kg, fără ca prin aceasta să se schimbe categoria din care fac parte.

(2) Permisul de conducere valabil pentru o categorie dă dreptul de a conduce și autovehicule din subcategoria pe care aceasta o include.

Permisul de conducere valabil pentru categoria C+E sau D+E ori subcategoria C1+E sau D1+E este valabil și pentru conducerea ansamblurilor de vehicule din categoria B+E, dacă titularul acestuia posedă categoria B.

Permisul de conducere valabil pentru categoria C+E este valabil și pentru categoria D+E, dacă titularul acestuia posedă categoria D.

Permisul de conducere valabil pentru subcategoria C1+E este valabil și pentru subcategoria D1+E, dacă titularul acestuia posedă subcategoria D1.

Posesorii permisului de conducere pentru categoriile C sau C+E au dreptul să conducă și autovehicule din categoria Tr, iar categoriile D sau D+E sunt valabile și pentru conducerea troleibuzelor.

(3) Permisul de conducere categoria B dă dreptul la efectuarea transportului public de persoane (taximetrie) dacă titularul are o vechime efectivă de cel puțin trei ani în conducerea unui autoturism și a fost atestat de autoritatea competentă.

(4) Autovehiculele speciale de luptă, care nu se încadrează în categoriile și subcategoriile de la alin. (1), aparținând Ministerului Apărării Naționale sau Ministerului de Interne pot fi conduse pe drum de persoane care posedă brevet de conducere eliberat de aceste ministere.

Art.26.-(1) Permisul de conducere se obține pe bază de examen.

(2) Se poate prezenta la examenul pentru obținerea permisului de conducere persoana care:

a) îndeplinește condițiile de vârstă prevăzute la art.23;

b) este aptă din punct de vedere medical și psihologic, conform normelor legale în vigoare;

c) a absolvit o formă de pregătire a conducătorilor de autovehicule.

(3) Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere valabil pentru categoriile sau subcategoriile C1, C, Tb sau D1 trebuie să fi obținut cu cel puțin un an înainte dreptul de a conduce automobile din categoria B.

Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere valabil pentru categoria D trebuie să facă dovada că a condus efectiv automobile din categoria C, Tb sau D1 pe o perioadă de cel puțin 2 ani.

Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere valabil pentru categoriile sau subcategoriile B+E, C1+E, C+E, D1+E sau D+E trebuie să fi obținut anterior dreptul de a conduce automobile din categoriile sau subcategoriile B,C1,C,D1, respectiv D.

Art.27.-(1) Examenul pentru obținerea permisului de conducere este de competența inspectoratului de poliție pe raza căruia candidații își au domiciliul sau reședința.

(2) Absolvenții școlilor sau cursurilor de calificare a conducătorilor de autovehicule pentru transportul public de mărfuri sau persoane, militarii în termen, precum și elevii și studenții școlilor militare și de învățământ superior pot susține examenul și la inspectoratul de poliție pe raza căruia își are sediul școala sau cursul.

(3) Străinii și cetățenii români cu domiciliul în străinătate pot susține examenul la inspectoratul de poliție pe raza căruia își au reședința, în limba română sau într-una de circulație internațională, la cererea prealabilă scrisă.

(4) Cetățenii români aparținând minorităților naționale pot susține proba scrisă pentru obținerea permisului de conducere pe baza unui chestionar în limba lor maternă sau într-o limbă de circulație internațională, la cererea prealabilă scrisă.

Art.28. Examenul constă din:

a) probă scrisă de cunoaștere a legislației rutiere, conduitei preventive, a regulilor de prim ajutor medical, de protecție a mediului și a noțiunilor elementare de mecanică, corespunzătoare categoriei de permis solicitată;

b) proba de conducere a autovehiculului, corespunzător categoriei de permis solicitată.

Art.29. Handicapații fizic pot susține examenul pentru permis categoriile A și B, dacă autovehiculele sunt adaptate infirmității lor.

Art.30.-(1) Nu este admisă să susțină examenul pentru obținerea permisului de conducere persoana care a fost condamnată prin hotărâre judecatorească definitivă pentru una din următoarele infracțiuni: conducerea pe drum a unui autovehicul fără permis, cu o îmbibație alcoolică peste limita legală, în stare de ebrietate sau sub influența produselor sau substanțelor stupefiante, conducerea unui autovehicul sau tractarea unei remorci cu număr fals de înmatriculare sau fără număr de înmatriculare, părăsirea locului accidentului, uciderea din culpă, vătămarea corporală din culpă, săvârșite ca urmare a nerespectării dispozițiilor din prezentul cod, omor, lovire sau vătămare cauzatoare de moarte, vătămare corporală gravă, tâlhărie, viol, ultraj cu violență, furtul unui autovehicul, sau pentru orice altă infracțiune dacă la comiterea acesteia s-a folosit de un autovehicul în calitate de conducător.

(2) De asemenea, nu este admisă să se prezinte la examen persoana care suferă de

alcoolism, toxicomanie ori este dependentă de alte substanțe sau medicamente contraindicate conducerii unui autovehicul.

(3) Prezentarea la examen a persoanei care se află în una din situațiile prevăzute la alin.(1) se poate face dacă cel în cauză a fost reabilitat, iar în cazul alin.(2) la prezentarea dovezii că motivul interdicției a încetat.

Art.31. Permisul de conducere internațional se eliberează, la cerere, de Automobil Clubul Român, pe baza permisului de conducere național românesc și nu este valabil pe teritoriul țării noastre.

Art.32.-(1) Permisul de conducere eliberat de autoritatea competentă din alt stat este valabil pe teritoriul României dacă este conform modelului prevăzut în Convenția internațională asupra circulației rutiere. Dacă permisul nu este conform acestui model, acesta este valabil numai însoțit de o traducere legalizată în limba română.

(2) Permisul de conducere internațional eliberat de autoritatea competentă din alte state este valabil pe teritoriul României.

Art.33. Persoana care are domiciliul ori își stabilește, potrivit legii, domiciliul sau reședința în România și a obținut permis de conducere în alt stat, are dreptul să conducă autovehicule cel mult 90 de zile de la data intrării în țară sau a stabilirii domiciliului ori reședinței în România. Permisul de conducere străin poate fi preschimbat cu unul românesc, în condițiile legii.

Art.34. Permisul de conducere eliberat de autoritatea competentă din alt stat unei persoane străine cu statut diplomatic care își desfășoară activitatea în România este recunoscut ca valabil în țara noastră, pe bază de reciprocitate.

Capitolul III - Obligații și interdicții pentru conducătorii de vehicule

Secțiunea 1 - Obligații în caz de accident

Art.35.-(1) Conducătorul angajat într-un accident de circulație de pe urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane sau în orice alt accident de circulație care, prin urmări, constituie o faptă prevăzută de legea penală ori anterior accidentului a comis o infracțiune, este obligat:

a) să oprească imediat fără să creeze un pericol suplimentar pentru circulație și, dacă nu a suferit vătămări ce impun îngrijiri medicale urgente, să rămână la locul accidentului;

b) să nu schimbe poziția vehiculului ori a obiectelor rămase pe drum și care provin din accident, decât atât cât se impune pentru degajarea victimelor, să asigure păstrarea urmelor și să semnalizeze prezența vehiculului pe partea carosabilă a drumului, conform art.141 alin.(1)-(3);

c) să acorde primul ajutor răniților, în afara cazului când el însuși este rănit

și în imposibilitate să-l acorde;

d) să anunțe, de îndată, poliția;

e) să transporte răniții la cea mai apropiată unitate medicală, dacă nu au putut fi transportați în timp util de serviciile medicale de urgență, sau în lipsa acestora cu un alt vehicul, după care să revină imediat la locul accidentului sau să se prezinte la poliția pe raza căreia s-a produs accidentul, dacă cercetarea la fața locului s-a încheiat. La unitatea sanitară, conducătorul care a transportat răniții, se va legitima și va comunica numărul de înmatriculare al autovehiculului;

f) să nu consume băuturi alcoolice, produse sau substanțe stupefiante ori medicamente cu efecte similare, până la recoltarea probelor biologice.

(2) Dacă în accident a fost angajat un autovehicul dintre cele prevăzute la art.134 alin.(1), în timpul executării unei intervenții sau misiuni urgente, conducătorul acestuia va respecta obligațiile prevăzute de alin.(1) lit.c) și d), urmând ca imediat după terminarea intervenției sau misiunii să se prezinte la unitatea de poliție pe raza căreia s-a produs accidentul.

(3) Conducătorul care ajunge la locul unde s-a produs un accident de circulație de pe urma căruia a rezultat decesul sau rănirea unei persoane este obligat să procedeze conform dispozițiilor alin.(1) lit.c),d) și e) fără a mai fi obligat să revină la locul accidentului. Aceste dispoziții, cu excepția literei e), se aplică și oricărui alt participant la trafic.

(4) Este interzisă staționarea vehiculelor pe partea carosabilă în imediata apropiere a locului accidentului.

Art.36. Conducătorul implicat într-un accident de pe urma căruia au rezultat numai pagube materiale este obligat:

a) să scoată imediat vehiculul în afara părții carosabile ori, dacă nu este posibil, să-l deplaseze cât mai aproape de bordură sau acostament, semnalizându-l potrivit art.141 alin.(1)-(3);

b) să completeze documentul model de constatare a accidentului, emis de societatea de asigurare, cu semnătura sa și, dacă este cazul, a martorilor, iar apoi să-l remită în termenul legal societății de asigurare. În caz de divergență cu privire la vinovăție, oricare dintre conducătorii implicați poate solicita constatarea de către polițistul rutier.

Secțiunea a 2^a - Portul centurii de siguranță sau al căștii de protecție

Art.37.-(1) Conducătorul autovehiculului prevăzut, prin construcție, cu centuri de siguranță este obligat să poarte centura în timpul mersului.

(2) Este exceptat de la obligația de a purta centura de siguranță:

a) conducătorul de autoturism, pe timpul cât execută manevra de mers înapoi;

b) instructorul auto, în timpul orelor de pregătire a cursanților;

c) femeia care poartă o sarcină vizibilă;

d) polițistul, precum și conducătorul autovehiculului armatei destinat controlului circulației, când sunt în misiune;

e) conducătorul care execută cu autovehiculul servicii publice, "din poartă în

poartă".

(3) Conducătorul motocicletei fără ataș și al motoretei este obligat să poarte în timpul mersului cască și ochelari sau ecran de protecție.

Secțiunea a 3^a - Alte obligații și interdicții

Art.38. Conducătorul de autovehicul este obligat să se prezinte la examinarea medicală și psihologică, potrivit normelor emise de autoritatea competentă.

Art.39. Conducătorul de autovehicul este obligat:

- a) să aibă asupra sa permisul de conducere, certificatul de înmatriculare și celelalte documente cerute de lege;
- b) să mențină permanent curate plăcile cu numărul de înmatriculare și dispozitivele de iluminat și semnalizare luminoasă ale autovehiculului și remorcii;
- c) să se prezinte, în termen de 15 zile, la inspectoratul de poliție în raza căruia și-a stabilit noul domiciliu sau reședința, pentru a fi luat în evidență;
- d) să se prezinte, la termenul și unitatea de poliție care l-a citat, pentru soluționarea oricărei probleme legate de calitatea sa de conducător;
- e) să transporte polițistul, după legitimarea acestuia, la destinația și pe traseul indicate, în situațiile în care urgența misiunii nu suferă amânare;
- f) să declare, în cel mult 15 zile, pierderea, furtul sau distrugerea permisului de conducere, poliției pe raza căreia s-a constatat fapta și să publice în Monitorul Oficial al României, iar în cazul reîntrării în posesia originalului, să-l predea imediat inspectoratului de poliție în evidența căruia se află;
- g) să aibă montat, în interiorul autovehiculului în partea stângă jos a lunetei, semnul distinctiv prevăzut în anexa la prezentul cod, dacă are o vechime în conducere sub un an.

Art.40. Conducătorul de autovehicul este, de asemenea, obligat:

- a) să oprească la comanda regulamentară a polițistului;
- b) să oprească la semnalul persoanelor prevăzute la art.132;
- c) să prezinte, la cererea polițistului permisul de conducere, certificatul de înmatriculare, precum și celelalte documente care, potrivit legii, trebuie să se afle la bordul autovehiculului și, dacă este cazul, buletinul de identitate sau oricare alt act de legitimare. Conducătorul vehiculului aparținând armatei se exceptează de la obligația de a prezenta documentele referitoare la încărcătura și folosința vehiculului;
- d) să permită verificarea stării tehnice a vehiculului, precum și a bunurilor transportate, în condițiile legii;
- e) să se supună testării alcoolscopice sau conducerii la o unitate sanitară în vederea recoltării probelor biologice ori analizelor, pentru a se constata dacă a consumat băuturi alcoolice, produse sau substanțe stupefiante ori alte substanțe contraindicate conducerii;
- f) să circule cu atenție sporită când întâlnește autovehicule purtând inscripția "ȘCOALĂ" sau semnul distinctiv al conducătorului cu vechime în conducere mai mică de un an;

g) să conducă în așa fel încât să nu strophească pe ceilalți participanți la trafic, clădirile ori alte dotări edilitare atunci, când pe drum este apă sau noroi;

h) să oprească motorul când autovehiculul a rămas imobilizat în tunel;

i) să ajute la scoaterea de pe partea carosabilă sau la deplasarea lângă bordură ori acostament a vehiculului rămas în pană sau avariat într-un accident;

j) la stațiile de alimentare cu combustibili, să dea întâietate autovehiculelor cu regim de circulație prioritară prevăzute la art.134 alin.(1), precum și celor care transportă produse periculoase.

Art.41. Se interzice conducătorului:

a) să conducă un vehicul dacă are mai mult de 0,30 g.alcool pur / l de sânge sau 0,15 mg./ l de aer expirat;

b) să conducă vehiculul dacă se află sub influența unor produse sau substanțe stupefiante ori a altor substanțe contraindicate conducerii;

c) să conducă vehiculul dacă este bolnav, rănit sau într-o stare avansată de oboseală, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere;

d) să pornească la drum ori să circule când geamurile autovehiculului, datorită stării lor, îngreunează ori împiedică vizibilitatea sau deformează imaginile;

e) să aibă alte preocupări în timpul conducerii care i-ar putea distrage, în mod periculos, atenția;

f) să circule pe sectoarele de drum semnalizate cu indicatoare de interzicere a accesului categoriei de vehicul pe care-l conduce;

g) să intre pe drumurile modernizate cu vehicule care au noroi pe roți ori alte substanțe care murdăresc partea carosabilă;

h) să arunce din vehicul obiecte, substanțe sau alte bunuri;

i) să conducă autovehiculul dacă dovada înlocuitoare a permisului de conducere sau a certificatului de înmatriculare reținut potrivit legii, este fără valabilitate ori cu valabilitatea expirată.

TITLUL IV - SEMNALIZAREA RUTIERĂ

Capitolul I - Dispoziții generale

Art.42. Semnalizarea rutieră se realizează prin indicatoare, marcaje, semnale luminoase, dispozitive de semnalizare, precum și prin alte mijloace, prevăzute în anexa la prezentul Cod.

Art.43.-(1) Mijloacele de semnalizare rutieră se instalează, se aplică și se întrețin de autoritățile competente și persoanele autorizate, după caz.

(2) Dimensiunile mijloacelor de semnalizare rutieră, condițiile de execuție, instalare și aplicare ale acestora sunt stabilite prin standarde de stat.

Art.44. Mijloacele de semnalizare rutieră trebuie să se constituie într-un sistem coerent, să fie realizate și instalate astfel încât să fie recunoscute cu ușurință și din timp de către cei cărora li se adresează, să fie în deplină concordanță între ele și, în ansamblu, cu regulile de circulație. În caz de neconcordanță între semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră sau între unul dintre acestea și o regulă de circulație, primează:

- a) mijlocul de semnalizare rutieră, față de regula de circulație;
- b) indicatorul, față de marcaj;
- c) semnalul luminos, față de indicatorul de prioritate.

Art.45. Se interzice:

- a) adăugarea pe mijloacele de semnalizare ori pe suportul acestora de inscripții sau simboluri ce nu au legătură cu semnificația indicatorului sau a instalației;
- b) amplasarea de panouri, afișe sau dispozitive ce pot fi confundate cu indicatoarele ori cu instalațiile ce servesc la semnalizarea rutieră, care reduc vizibilitatea acestora ori sunt de natură să stânjenească participanții la circulație sau să le distragă atenția în mod periculos pentru siguranța traficului;
- c) instalarea pe trotuare și acostamente de mijloace de semnalizare, dispozitive sau echipamente care stânjenesc nejustificat circulația pietonilor și, în special, a persoanelor în vârstă și a handicapaților.

Capitolul II - Indicatoarele

Art.46.-(1) Indicatoarele se instalează, în mod normal, pe partea dreaptă a sensului de mers. Atunci când condițiile locale sunt de așa natură încât indicatoarele nu ar putea fi observate din timp de către conducătorii cărora li se adresează, ele se pot instala sau repeta pe partea stângă, în zona mediană a drumului, pe un refugiu ori spațiu interzis circulației vehiculelor, deasupra părții carosabile sau de cealaltă parte a intersecției.

(2) Prezența unor indicatoare poate fi anunțată prin indicatoare cu aceeași semnificație, instalate avansat.

(3) Indicatoarele pot fi însoțite de panouri adiționale conținând inscripții sau simboluri care le precizează, completează ori limitează semnificația. Asemenea inscripții sau simboluri se pot aplica pe panouri ce includ indicatoarele ori chiar pe indicatoare, dacă înțelegerea semnificației acestora nu este afectată.

(4) Pentru a fi mai vizibile pe timp de noapte, indicatoarele trebuie să fie, de regulă, reflectorizante, luminoase ori iluminate.

Art.47.-(1) Semnificația oricărui indicator este valabilă pe întreaga lățime a părții carosabile deschisă circulației conducătorilor cărora li se adresează. Se exceptează indicatoarele de interdicere a opririi și staționării vehiculelor a căror semnificație este valabilă numai pe partea drumului pe care sunt amplasate.

(2) Când indicatoarele sunt instalate deasupra benzii sau benzilor, semnificația lor este valabilă numai pentru banda ori benzile astfel semnalizate.

(3) Semnificația indicatoarelor de avertizare începe din dreptul locului sau sectorului periculos pe care îl semnalizează și încetează imediat după acesta.

(4) Semnificația indicatoarelor de interdicere sau restricție începe sau este aplicabilă

din dreptul acestor indicatoare. În lipsa unei semnalizări care să precizeze lungimea sectorului pe care se aplică reglementarea ori a unor indicatoare care să anunțe sfârșitul interdicției sau a restricției, semnificația acestor indicatoare încetează în intersecția cea mai apropiată. Când indicatoarele de interdicție sau restricție sunt instalate împreună cu indicatorul ce anunță intrarea într-o localitate, semnificația lor este valabilă pe toate drumurile din localitatea respectivă, cu excepția locurilor unde alte indicatoare dispun altfel.

Art.48. Pentru informații, avertizări sau reguli de circulație aplicabile temporar se pot folosi indicatoare ale căror simboluri să nu fie vizibile decât atunci când este necesar. În această situație indicatoarele și simbolurile lor pot avea alte culori decât cele cu caracter permanent.

Capitolul III - Marcajele

Art.49.-(1) Marcajele servesc la organizarea circulației, avertizarea sau îndrumarea participanților la trafic. Ele pot fi folosite singure sau împreună cu alte mijloace de semnalizare rutieră cărora le completează, le întăresc sau le precizează semnificația.

(2) Marcajele aplicate pe drumurile neiluminate vor fi reflectorizante sau însoțite de dispozitive reflectorizante, atunci când se adresează conducătorilor vehiculelor în mișcare.

Art.50.-(1) Marcajul longitudinal format dintr-o linie continuă simplă sau dublă interzice trecerea cu vehiculul peste el ori încălecare a lui. Dacă o asemenea linie separă sensurile de circulație, se interzice trecerea pe partea opusă sensului de mers.

(2) Marcajul format dintr-o linie continuă aplicată pe bordura trotuarului sau la marginea părții carosabile, interzice staționarea vehiculelor pe acea parte a drumului. Când o asemenea linie însoțește un indicator de interdicție a staționării, ea precizează lungimea sectorului de drum pe care este valabilă interdicția.

(3) Banda delimitată printr-un marcaj longitudinal format din linii continue, pe care este aplicat și un marcaj simbolizând o anumită categorie sau anumite categorii de vehicule, delimitează banda rezervată circulației acelei sau acelor categorii de vehicule.

Art.51. Marcajul longitudinal format dintr-o linie discontinuă simplă sau dublă permite trecerea peste el ori încălecare a lui, atunci când o manevră impune acest lucru.

Art.52.-(1) Linia discontinuă simplă este destinată:

a) delimitării benzilor, în vederea ordonării circulației, caz în care intervalul dintre segmentele de linie este considerabil mai mare decât lungimea acestora;

b) anunțării apropierii de o linie continuă și a interdicției impusă de aceasta sau apropierea de un alt loc ce prezintă un risc particular, caz în care intervalul dintre segmentele de linie este considerabil mai mic decât lungimea lor.

(2) Linia discontinuă dublă este destinată delimitării uneia sau mai multor benzi cu circulație reversibilă. Pe asemenea benzi marcajul este însoțit de dispozitivele luminoase speciale prevăzute la art.63 alin.(1).

(3) Marcajul longitudinal format dintr-o linie continuă și una discontinuă alăturate

are, pentru conducător, semnificația liniei celei mai apropiate în sensul de mers. Această dispoziție nu împiedică pe cel care a efectuat o depășire să-și reia locul pe sensul de mers.

(4) Nu sunt considerate marcaje longitudinale liniile continue sau discontinue care delimitează marginile părții carosabile sau care, unite cu liniile transversale, delimitează locurile de staționare.

Art.53.-(1) Marcajul transversal constând dintr-o linie continuă, aplicată pe lățimea uneia sau mai multor benzi, indică linia înaintea căreia vehiculul trebuie oprit la întâlnirea indicatorului **Oprire**. Un asemenea marcaj poate fi folosit pentru a indica linia de oprire impusă printr-un semnal luminos, printr-o comandă a agentului care dirijează circulația sau de prezența unei treceri la nivel cu o cale ferată ori cu o linie de tramvai. Înaintea marcajului ce însoțește indicatorul **Oprire** se poate aplica pe partea carosabilă inscripția "STOP".

(2) Marcajul transversal constând dintr-o linie discontinuă, aplicată pe lățimea uneia sau mai multor benzi, indică linia care, în mod normal, nu trebuie depășită atunci când se impune cedarea trecerii. Înaintea unei asemenea linii se poate aplica pe partea carosabilă un marcaj sub formă de triunghi având o latură paralelă cu linia discontinuă iar vârful îndreptat spre vehiculele care se apropie.

(3) Marcajul transversal constând din linii paralele cu axul drumului indică locul pe unde pietonii trebuie să traverseze drumul. Aceste linii au lățimea considerabil mai mare decât a oricăror alte marcaje.

(4) Marcajul transversal constând din linii discontinue paralele, aplicate perpendicular sau oblic față de axul drumului indică locul destinat traversării părții carosabile de către bicicliști.

Art.54.-(1) Marcajele cum sunt săgețile, inscripțiile, liniile paralele sau oblice, pot fi folosite pentru a repeta semnificația indicatoarelor sau pentru a da participanților la trafic indicații care nu le pot fi furnizate, în mod adecvat, prin indicatoare.

(2) Marcajul sub forma unei sau unor săgeți, aplicat pe banda ori pe benzile delimitate prin linii continue obligă la urmarea direcției sau direcțiilor astfel indicate. Săgeata de repliere, care este oblică față de axul drumului, aplicată pe o bandă sau intercalată într-un marcaj longitudinal format din linii discontinue, semnalizează obligația ca vehiculul care nu se află pe banda indicată de săgeată să fie condus pe acea bandă.

(3) Marcajul format dintr-o linie în zig-zag semnifică interzicerea staționării vehiculelor pe partea drumului pe care este aplicat. O astfel de linie, completată cu înscrisul "BUS" sau "TAXI" poate fi folosită pentru semnalizarea stațiilor de autobuze și troleibuze, respectiv taximetre.

(4) Marcajul aplicat în afara benzilor, format din linii paralele, înconjurat sau nu cu o linie de contur, delimitează spațiul interzis circulației.

(5) Marcajele se pot aplica și pe ziduri de sprijin, parapete de protecție sau alte amenajări laterale drumului, pentru a le face mai vizibile conducătorilor.

(6) Marcajele sunt, de regulă, de culoare albă, cu excepția celor ce se aplică pe elementele laterale drumului care sunt de culoare albă, neagră sau galbenă și neagră precum și cele provizorii, folosite la organizarea circulației în zona lucrărilor, care sunt de culoare galbenă. În zonele unde staționarea vehiculelor este limitată în timp, marcajele pot fi și de alte culori.

Capitolul IV - Semnalele luminoase

Secțiunea 1 - Semnalele luminoase pentru dirijarea circulației vehiculelor

Art.55. Semnalele luminoase pentru dirijarea circulației vehiculelor sunt de culoare roșie, galbenă și verde, funcționând în regim neintermitent. Aceste semnale sunt emise de lămpile semaforului în următoarea succesiune: roșu, roșu-galben, verde, galben.

Art.56.-(1) Semafoarele care emit semnalele luminoase pentru dirijarea circulației în intersecții, se instalează înainte de intersecție sau în mijlocul și deasupra acesteia. Ele pot fi instalate sau repetate de cealaltă parte a intersecției.

(2) Semnificația semnalelor luminoase pentru dirijarea circulației vehiculelor este valabilă pe întreaga lățime a părții carosabile deschise circulației conducătorilor cărora li se adresează. Pe drumurile cu două sau mai multe benzi pe sens, delimitate prin marcaje longitudinale, semafoarele se pot instala deasupra uneia sau unora dintre benzi, caz în care semnificația semnalelor luminoase se limitează la banda sau benzile astfel semnalizate.

Art.57. Semnalele roșu, galben și verde pot fi în formă de săgeți de aceeași culoare, pe fond negru. În acest caz interdicția sau permisiunea de trecere impusă de semnalul luminos este limitată la direcția sau direcțiile indicate prin aceste săgeți. Aceeași semnificație o au și săgețile aplicate pe panourile adiționale ce însoțesc semafoarele. Săgeata pentru mersul înainte are vârful în sus.

Art.58.-(1) Semnalul verde permite trecerea.

(2) Semnalul verde nu permite trecerea atunci când, în direcția de mers, aglomerarea circulației este de așa natură încât conducătorul, dacă ar intra în intersecție, nu ar putea să o părăsească până la schimbarea semnalului.

(3) Când semaforul este însoțit de una sau mai multe lămpi care emit semnale verzi sub forma uneia sau unor săgeți pe fond negru, acestea permit trecerea numai în direcția sau direcțiile astfel indicate, oricare ar fi în acel moment semnalul în funcțiune al semaforului. Săgeata care permite mersul înainte are vârful în sus.

(4) Dacă semnalele luminoase din intersecții succesive sunt astfel corelate încât conducătorul să întâlnească la fiecare din intersecții semnalul verde care îi permite parcurgerea sectorului de drum fără oprire (unda verde), el trebuie să circule cu viteza înscrisă pe panoul adițional sau pe un indicator ce însoțește semaforul.

Art.59.-(1) Semnalul roșu interzice trecerea.

(2) La semnalul roșu vehiculul trebuie oprit înaintea marcajului pentru oprire sau, după caz, pentru trecerea pietonilor, iar în lipsa acestuia, în dreptul semaforului. Dacă semaforul este instalat deasupra ori de cealaltă parte a intersecției, în lipsa marcajului pentru oprire sau pentru trecerea pietonilor, vehiculul trebuie oprit înainte de marginea părții carosabile a drumului ce urmează a fi intersectat.

(3) Atunci când semnalul roșu funcționează concomitent cu cel galben el anunță apropiata apariție a semnalului verde, fără însă ca semnificația de interdicție a trecerii să se modifice.

Art.60.-(1) Când semnalul galben apare după semnalul verde conducătorul care se apropie de intersecție nu trebuie să treacă de locurile prevăzute la art. 59 alin.(2), cu excepția situației în care, la apariția semnalului, se află atât de aproape de acele locuri, încât nu ar mai putea opri vehiculul în condiții de siguranță suficientă.

(2) Semnalul galben intermitent permite trecerea, însă cu prudență sporită, respectându-se regulile de circulație aplicabile în acel loc. Aceeași semnificație o are și semnalul galben intermitent al unei lămpi instalate într-un loc în mod special periculos.

Art.61. În intersecții, dirijarea circulației tramvaielor se poate realiza și prin semafoare speciale având semnale luminoase de culoare albă, corelate cu semnalele luminoase pentru dirijarea circulației celorlalte vehicule.

Art.62. Semnalul luminos destinat numai dirijării circulației bicicletelor are forma unei biciclete de culoare roșie, respectiv verde pe fond negru. Aceeași destinație o are și semnalul luminos al unui semafor însoțit de un panou adițional pe care figurcă o bicicletă.

Art.63.-(1) Când deasupra benzilor, delimitate prin marcaje longitudinale, sunt instalate dispozitive care emit semnale roșii și verzi, acestea sunt destinate semnalizării benzilor cu circulație reversibilă. Semnalul roșu, având forma a doua bare înclinate și încrucișate, interzice accesul vehiculelor pe banda deasupra căreia se găsește, iar semnalul verde, de forma unei săgeți cu vârful în jos, permite intrarea vehiculelor și circulația pe acea bandă. Aceste semnale nu au rolul de a dirija circulația la intersecții.

(2) Semnalul luminos intermediar care anunță schimbarea semnalului verde în cazul benzilor cu circulație reversibilă are forma unei sau unor săgeți de culoare galbenă sau albă cu vârful dirijat în diagonală către în jos, spre stânga sau spre dreapta. Acest semnal anunță că banda deasupra căreia se află este pe punctul de a fi închisă circulației conducătorilor cărora se adresează, și că aceștia sunt obligați să se deplaseze pe banda sau benzile indicate de săgeți.

Art.64. Conducătorul intrat într-o intersecție cu circulația dirijată prin semnale luminoase se va conforma, în locurile de încrucișare cu alte vehicule, semnalizării existente ori, după caz, regulilor de circulație aplicabile în acele locuri. El va continua să circule până la eliberarea intersecției, cu condiția să nu stânjenească sau să împiedice deplasarea celorlalți participanți la trafic care înaintază în sensul în care circulația este permisă.

Secțiunea a 2^a - Semnalele luminoase pentru pietoni

Art.65.-(1) Semnalele luminoase pentru pietoni sunt de culoare verde și roșie. Ele funcționează corelat cu semnalele pentru dirijarea circulației vehiculelor.

(2) Semnalul verde are forma unui pieton în mers, iar cel roșu, forma unui pieton oprit.

(3) Semnalele luminoase pentru pietoni pot fi însoțite de semnale auditive pentru a asigura traversarea drumului și de către nevăzători.

Art.66.-(1) Semnalul verde permite trecerea.

(2) Când semnalul verde începe să funcționeze intermitent înseamnă că timpul afectat traversării drumului este în curs de epuizare și urmează semnalul roșu.

Art.67.-(1) Semnalul roșu interzice pietonilor să se angajeze pe partea carosabilă.

(2) Pietonul surprins în timpul traversării de semnalul roșu va grăbi trecerea, iar dacă drumul este prevăzut cu un refugiu sau spațiu interzis circulației vehiculelor, va aștepta pe acesta apariția semnalului verde.

Capitolul V - Semnalizarea trecerilor la nivel cu calea ferată

Art.68.-(1) Semnalul luminos la trecerile la nivel cu calea ferată pentru anunțarea apropierii trenurilor constă din două lumini roșii care funcționează intermitent alternativ. În cazul trecerilor la nivel prevăzute cu bariere sau semibariere, acest semnal anunță apropierea coborâre a acestora.

(2) Semnalul luminos pentru anunțarea apropierii trenurilor poate fi însoțit de un semnal sonor. Pe drumurile de pământ, cu circulație de vehicule redusă și pe cărările pentru pietoni poate fi folosit doar un semnal sonor.

(3) În timpul cât semnalul cu lumini roșii prevăzut la alin. (1) este stins, poate funcționa un semnal cu lumină albă intermitentă având cadența lentă, care semnifică permisiunea de a trece.

(4) Lămpile ce emit luminile roșii și albă sunt montate pe același suport și îndreptate în aceeași direcție. Ele se amplasează de fiecare parte a căii ferate, pe partea dreaptă în sensul de mers, iar când condițiile de vizibilitate impun, și pe partea stângă, pe un refugiu în mijlocul părții carosabile ori deasupra acesteia.

Art.69. Avertizarea apropierii de o trecere la nivel cu calea ferată se semnalizează prin indicatoare cu această semnificație instalate avansat. Precizarea distanței până la calea ferată se va face prin panouri special destinate acestui scop, instalate la 150, 100 și 50 m de calea ferată.

Art.70.-(1) În imediata apropiere a căii ferate se instalează indicatorul reflectorizant în formă de cruce **Trecere la nivel cu calea ferată**, care poate fi însoțit de indicatorul **Oprire**. Semnalizarea luminoasă la trecerile la nivel cu calea ferată este, în toate cazurile, însoțită de indicatorul reflectorizant în formă de cruce **Trecere la nivel cu calea ferată**.

(2) Acolo unde circulația feroviară este foarte redusă iar circulația vehiculelor este dirijată de un agent de cale ferată, semnalizarea constă din indicatorul **Alte pericole** însoțit de un panou adițional ce conține imaginea unei locomotive.

(3) Pe drumurile neiluminate, pe timp de noapte, barierele și semibarierele trebuie să fie reflectorizante, iluminate ori prevăzute cu dispozitive cu lumină roșie.

(4) Porțile de gabarit instalate înaintea unei căi ferate electrificate sunt destinate a interzice accesul vehiculelor a căror încărcătură depășește în înălțime limita de siguranță admisă.

Capitolul VI - Semnalizarea limitelor laterale ale platformei drumului și a lucrărilor pe drum

Art.71.-(1) Limitele laterale ale platformei drumului se semnalizează prin stâlpi laterali de delimitare sau prin parapeți dotați cu dispozitive reflectorizante de culoare roșie și albă ori galbenă. Dispozitivele roșii trebuie să fie vizibile numai pe partea dreaptă a drumului în sensul de mers.

(2) Dispozitivele reflectorizante pentru semnalizarea limitelor platformei drumului se pot monta și pe pereții de protecție, pereții tunelelor, zidurile de sprijin sau alte amenajări ori instalații laterale drumului.

Art.72.-(1) Semnalizarea sectoarelor unde se execută lucrări pe drum este obligatorie și va interzice circulația publică pe porțiunea de drum afectată de lucrări asigurând desfășurarea în condiții corespunzătoare a circulației pe sectorul de drum rămas neafectat sau pe variante ocolitoare, după caz.

(2) Limitele sectoarelor afectate de lucrări trebuie semnalizate vizibil cu panouri, bariere, stâlpi de delimitare, conuri sau alte mijloace. Dacă aceste mijloace nu sunt reflectorizante, ele trebuie însoțite, pe timp de noapte, de lumini, intermitente ori neintermitente, de culoare roșie sau portocalie. Când lucrarea se execută în axul drumului, aceste lumini pot fi de culoare albă sau galbenă.

(3) Pentru organizarea circulației pe sectoarele de drum afectate de lucrări se instalează indicatoare, se realizează, după caz, amenajări speciale și se pot aplica marcaje, corespunzător situației create. Dacă este cazul, dirijarea circulației se realizează prin semnale luminoase ori semnale adresate de lucrătorul de drumuri.

Art.73.-(1) Semnalizarea instituită trebuie întreținută și modificată corespunzător situației nou create. La terminarea lucrării titularul acesteia trebuie să asigure, concomitent cu repararea sectorului de drum afectat, refacerea semnalizării inițiale sau modificarea ei, potrivit noilor condiții de circulație.

(2) Persoanele care execută lucrări de orice natură pe partea carosabilă a drumului sunt obligate să poarte îmbrăcăminte fluorescentă și reflectorizantă, pentru a fi cât mai vizibile atât pe timp de zi cât și de noapte.

Art.74. Condițiile privind închiderea circulației ori instituirea de restricții ca urmare a lucrărilor ce afectează drumul precum și modul de semnalizare corespunzător poziției și suprafeței de drum afectate, se stabilesc prin norme de aplicare și standarde, după caz.

Art.75. Nici o lucrare care afectează drumul nu poate fi începută sau, după caz, continuată, dacă titularul acesteia nu are aprobarea autorității competente și nu a realizat semnalizarea corespunzătoare, termenul aprobat a fost depășit ori lucrarea se execută în alte condiții decât cele stabilite în aprobare.

TITLUL V - REGULI DE CIRCULAȚIE

Capitolul I - Reguli pentru circulația vehiculelor

Secțiunea 1 - Locul pe drum

Art.76. Toate vehiculele se conduc numai pe partea dreaptă a carosabilului destinat sensului de deplasare cu excepția cazurilor stabilite prin prezentul Cod.

Art.77. Conducătorul este obligat, atât cât îi permit împrejurările, să mențină vehiculul cât mai aproape de marginea din dreapta părții carosabile.

Art.78. Vehiculele se conduc numai pe drumurile, părțile carosabile, benzile sau pistele stabilite pentru categoria din care fac parte vehiculele respective. În cazul în care nu sunt amenajate benzi sau piste speciale pentru motoarete, biciclete și celelalte vehicule fără motor, acestea pot fi conduse și pe acostament în sensul de mers dacă circulația se poate face fără pericol pentru participanții la trafic.

Art.79.-(1) În cazul în care drumul are două sau trei părți carosabile distincte, vehiculul va fi condus de regulă pe partea carosabilă din dreapta, în sensul de mers.

(2) Pe părțile carosabile cu circulație în ambele sensuri și cu cel puțin patru benzi, vehiculul nu trebuie condus pe benzile din jumătatea din stânga părții carosabile în sensul de mers, dacă printr-un mijloc de semnalizare nu se dispune altfel.

(3) Pe părțile carosabile cu circulație în ambele sensuri și care au trei benzi, vehiculul nu trebuie să fie condus pe banda situată la marginea din stânga părții carosabile în sensul de mers.

(4) Dacă pe partea carosabilă benzile sunt delimitate prin marcaje longitudinale, vehiculele trebuie astfel conduse încât să nu se încalce aceste marcaje.

Art.80. Pe drumurile cu cel puțin două benzi pe sens și o a treia bandă pe care este amplasată linia tramvaiului, vehiculul nu trebuie condus pe această din urmă bandă. Pe celelalte drumuri, conducătorul este obligat, îndată ce este posibil, să lase liberă calea tramvaiului, la apropierea acestuia.

Art.81.-(1) Pe drumurile cu mai multe benzi pe sens, vehiculul se conduce, de regulă, pe banda din dreapta. Când intensitatea circulației este de așa natură încât vehiculele ocupă și celelalte benzi pe sensul de mers, circulând în șiruri paralele, vehiculul greu, lent sau lung trebuie condus numai pe banda din dreapta.

(2) Dacă în sensul de mers este amenajată o bandă destinată vehiculelor lente, semnalizată ca atare, această bandă trebuie folosită și de vehiculele care, din diverse motive, se deplasează sub viteza minimă obligatorie stabilită pentru circulația pe celelalte benzi.

Art.82.-(1) Pe părțile carosabile cu cel puțin două benzi pe sens, delimitate prin marcaje, conducătorul poate circula pe banda care corespunde cel mai bine direcției de mers voite. Conducătorul poate schimba banda pe care se află numai pentru a se pregăti să schimbe direcția de mers spre stânga sau spre dreapta, să depășească, să oprească sau să stăioneze, potrivit regulilor stabilite pentru aceste manevre.

(2) În localități, autovehiculele din serviciile regulate de transport public de persoane se conduc, dacă există și este semnalizată ca atare, pe banda rezervată acestora. Pe această bandă pot circula și autovehiculele prevăzute la art. 134 alin. (1) în cazul în care conducătorii lor se deplasează la o intervenție ori se află în misiune.

(3) Când pe aceeași bandă, în același sens, circulă și vehicule cu două roți, cu sau fără motor, acestea se conduc numai pe partea din dreapta acesteia.

Art.83.-(1) Conducătorul poate trece prin dreapta sau prin stânga refugiului, insulei direcționale, bornei sau oricărei alte amenajări ori dispozitive aflate pe partea carosabilă, cu excepția situațiilor când, printr-o semnalizare, se impune trecerea pe una din părțile laterale. Când amenajarea sau dispozitivul se află în mijlocul părții carosabile cu circulație în ambele sensuri, conducătorul trebuie să treacă prin dreapta acesteia.

(2) Conducătorii sunt obligați să se conformeze semnificației indicatoarelor și marcajelor care reglementează circulația pe benzi.

Secțiunea a 2^a - Depășirea

Art.84. Depășirea se face prin stânga, în sensul de mers, cu excepțiile prevăzute în prezentul Cod.

Art.85.-(1) Atunci când vehiculul care urmează să fie depășit a semnalizat intenția schimbării direcției de mers spre stânga, depășirea acestuia se face prin dreapta.

(2) Pe drumul cu sens unic sau cu cel puțin două benzi pe sens, când intensitatea circulației este de așa natură încât vehiculele ocupă întreaga suprafață a părții carosabile rezervată sensului de mers, iar viteza acestora depinde de viteza vehiculelor care le preced, vehiculele de pe o bandă care circulă mai repede decât cele de pe altă bandă nu sunt considerate în depășire.

(3) Depășirea tramvaiului se face prin dreapta. În cazul în care, datorită spațiului insuficient, depășirea nu se poate efectua prin dreapta, manevra se poate executa prin stânga. Pe drumurile cu sens unic depășirea tramvaiului se poate face și prin stânga.

Art.86.-(1) Înainte de a depăși, conducătorul este obligat să se asigure că:

- a) nici un alt conducător care îl urmează nu a început o astfel de manevră;
- b) cel care îl precede pe aceeași bandă, nu a semnalizat intenția de a depăși;
- c) poate efectua manevra fără a pune în pericol sau stânjeni circulația din sens invers, încredințându-se ca banda pe care urmează să se angajeze este liberă pe o distanță suficientă, iar diferența de viteză dintre vehiculul său și cel ce urmează a fi depășit permite efectuarea depășirii într-un timp cât mai scurt;

- d) poate să revină pe banda inițială în condiții de siguranță pentru cel depășit, în afara cazului când intenționează să se angajeze pe o altă bandă interzisă circulației din

sens invers.

(2) De asemenea conducătorul este obligat:

- a) să semnalizeze din timp manevra;
- b) să lase liberă o distanță laterală suficientă pentru a nu acroșa pe cel în curs de depășire;
- c) să-și reia locul pe banda inițială.

(3) Pe drumurile cu cel puțin două benzi pe sens, conducătorul care intenționează să se angajeze într-o nouă depășire, imediat sau la puțin timp după ce ar urma să revină pe banda inițială, poate rămâne pe banda pe care se afla în timpul primei depășiri, cu condiția să se asigure că nu stânjenește circulația vehiculelor mai rapide care se apropie din spate.

Art.87. Conducătorul care urmează să fie depășit, este obligat:

- a) să se apropie cât mai mult de marginea din dreapta părții carosabile;
- b) să nu mărească viteza.

Art.88.-(1) Dacă lățimea insuficientă, profilul sau starea părții carosabile nu permit, datorită intensității circulației din sens contrar, depășirea cu ușurință și fără pericol a unui vehicul lent, lung sau greu ori obligat să respecte o limită inferioară de viteză, conducătorul unui astfel de vehicul este obligat să reducă viteza și, la nevoie, să elibereze banda de îndată ce este posibil, pentru a lăsa să treacă vehiculele care îl urmează.

(2) Pe drumurile cu o singură bandă pe sens din afara localităților, în scopul înlesnirii depășirilor, conducătorul vehiculului lent, lung sau greu este obligat, cu excepția cazului în care depășește ori se pregătește să depășească, să mențină o distanță suficientă față de vehiculul ce-l precede, așa încât ceilalți conducători să poată folosi, fără pericol, intervalul astfel creat. Această dispoziție nu este aplicabilă când circulația este foarte intensă sau în locurile unde depășirea este interzisă.

Art.89.-(1) Depășirea altui vehicul decât o bicicletă, motoretă sau motocicletă cu două roți, este interzisă:

a) înaintea unei intersecții sau într-o intersecție, alta decât cu sens giratoriu, unde potrivit semnificației unui indicator sau unei reguli de circulație, conducătorul este obligat să cedeze trecerea;

b) imediat înaintea unei căi ferate fără bariere sau semibariere ori pe spațiul dintre bariere sau semibariere.

(2) De asemenea, depășirea este interzisă:

a) în apropierea vârfurilor de pantă sau în curbe unde vizibilitatea este insuficientă;

b) pe pasaje denivelate, pe poduri, sub poduri și în tunele;

c) în locul unde, datorită unui semnal de interdicere a trecerii, s-a format o coloană de vehicule, când circulația este întreruptă ori se desfășoară lent, dacă prin aceasta se intră pe sensul opus de circulație;

d) când vehiculul ce urmează a fi depășit este angajat, la rândul său, în depășire sau în ocolirea unui obstacol, dacă se intră pe sensul opus de circulație;

e) când manevra s-ar efectua prin încălcarea sau încălecarea marcajului longitudinal format dintr-o linie continuă simplă sau dublă;

f) dacă lățimea părții carosabile nu permite păstrarea unei distanțe laterale

suficiente față de cel ce urmează a fi depășit;

g) când tramvaiul a intrat sau este oprit în stație, pe durata traversării pasagerilor pentru urcare sau coborâre;

h) în alte locuri și situații în care vizibilitatea nu permite executarea manevrei fără pericol;

i) în zona de acțiune a unui indicator cu semnificația de interdicere a depășirii;

j) pe trecerea de pietoni.

Secțiunea a 3^a - Întâlnirea vehiculelor care circulă din sensuri opuse

Art.90.-(1) La întâlnirea unui vehicul care circulă din sens opus, conducătorul este obligat să lase liberă o distanță laterală suficientă și, la nevoie, să se apropie cât mai mult de marginea părții carosabile în sensul de mers. Dacă mersul înainte este împiedicat de un obstacol sau de prezența altor participanți la trafic, conducătorul este obligat să reducă viteza și, la nevoie, să oprească pentru a lăsa să treacă cel care circulă din sens opus.

(2) Pe drumurile înguste și pe cele cu declivități pronunțate, unde trecerea unul pe lângă altul a două vehicule care circulă din sensuri opuse este imposibilă sau dificilă, conducătorul vehiculului care coboară este obligat să oprească pentru a permite trecerea vehiculului care urcă, în afară de cazul în care, în raport de viteza și poziția celor două vehicule, cel care urcă dispune de un refugiu apropiat în direcția sa de mers.

(3) În cazul în care pentru a realiza trecerea, unul din vehicule trebuie să execute o manevră de mers înapoi, ansamblul de vehicule trece înaintea oricărui alt vehicul, vehiculul greu înaintea celui ușor, iar autobuzul înaintea autovehiculului de transport bunuri.

(4) La vehicule de aceeași categorie, obligația de a efectua o manevră de mers înapoi revine conducătorului care coboară, afară de cazul când este mai ușor și există condiții pentru conducătorul care urcă să execute această manevră, mai ales atunci când se află aproape de un refugiu.

Secțiunea a 4^a - Viteza și distanța între vehicule

Art.91. Conducătorul va adapta viteza ținând seama de împrejurări, în special de caracteristicile și starea drumului, starea și încărcătura vehiculului, condițiile atmosferice și intensitatea circulației, astfel încât să poată opri vehiculul în limitele câmpului său de vizibilitate către înainte, ca și în fața oricărui obstacol, previzibil în condițiile prezentului Cod.

Art.92. Limitele maxime de viteză sunt:

a) în localități, 60 km/h. Pe anumite sectoare de drum autoritatea competentă poate stabili, pentru autoturisme, limite maxime de viteză care nu pot depăși 80 km/h;

b) în afara localităților:

- pe autostrăzi, 120 km/h;

- pe celelalte categorii de drumuri, 90 km/h.

Art.93.-(1) În funcție de categoria din care fac parte autovehiculele, conform art. 25, vitezele maxime admise în afara localităților se limitează astfel:

a) autovehiculele din categoria A, 100 km/h pe autostrăzi și 80 km/h pentru celelalte categorii de drum;

b) autovehiculele din categoria C, 90 km/h pe autostrăzi și 70 km/h pe celelalte categorii de drum;

c) autovehiculele din categoria D, 90 km/h pe autostrăzi și 80 km/h pe celelalte categorii de drum.

(2) Viteza maximă pentru autovehiculele care tractează remorci este cu 10 km/h mai mică decât viteza maximă admisă pentru categoria din care face parte autovehiculul trăgător.

(3) Viteza maximă admisă în afara localităților pentru autovehiculele conduse de persoane care au mai puțin de un an de practică de conducere, este cu 10 km/h mai mică decât viteza maximă admisă pentru categoria din care fac parte autovehiculele respective.

Art.94.-(1) Conducătorul este obligat să circule cu viteza impusă de mijloacele de semnalizare.

(2) Dacă printr-un mijloc de semnalizare se stabilesc limite generale superioare, vehiculele nu pot fi conduse cu o viteză care să depășească limitele maxime prevăzute la art. 93 pentru categoria din care fac parte.

Art.95.-(1) Se interzice conducătorului să circule cu viteză foarte redusă, să reducă brusc viteza ori să efectueze o oprire neașteptată, fără motiv întemeiat.

(2) Conducătorul este obligat, în funcție de viteză, să lase liberă o distanță de siguranță suficientă față de vehiculul ce-l precede, pentru a putea evita o coliziune în cazul când conducătorul acestuia reduce brusc viteza sau oprește în mod neașteptat.

Secțiunea a 5^a - Dispoziții comune pentru manevre

Art.96.-(1) Conducătorul care intenționează să execute o manevră cum ar fi pornirea de pe loc sau oprirea, ieșirea dintr-un șir de vehicule staționate sau intrarea într-un asemenea șir, devierea spre dreapta sau spre stânga pe partea carosabilă, schimbarea direcției de mers spre stânga sau spre dreapta, mai ales pentru a schimba banda, pentru a intra pe un drum sau într-o proprietate alăturată, este obligat să nu înceapă aceste manevre decât după ce s-a asigurat că o poate face fără riscul de a constitui un pericol pentru ceilalți participanți la trafic care îl urmează, îl preced ori cu care urmează să se întâlnească, ținând seama de poziția, direcția și viteza acestora.

(2) Conducătorul care intenționează să efectueze o întoarcere sau mersul înapoi nu poate să înceapă manevra decât după ce s-a asigurat că o poate face fără a constitui un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic.

Art.97. Înainte de a schimba direcția de mers sau de a efectua o manevră ce implică o deplasare laterală, conducătorul este obligat să-și anunțe intenția, în mod clar și din timp, prin punerea în funcțiune a lanternelor de direcție ale vehiculului sau, în lipsa acestora, cu brațul. Semnalul dat cu lanternele de direcție trebuie menținut pe întreaga

durată a manevrei și oprit de îndată ce manevra a fost efectuată.

Art.98. Conducătorul care circulă în același sens cu autovehicule din serviciile regulate de transport public de persoane, la apropierea de o stație semnalizată ca atare, va reduce viteza și, la nevoie, va opri pentru a permite conducătorilor acestor vehicule să efectueze manevrele necesare repunerii în mișcare din stație.

Secțiunea a 6^a - Schimbarea direcției de mers, întoarcerea și mersul înapoi

Art.99.-(1) Înainte de a schimba direcția de mers spre stânga, pentru a se angaja pe un alt drum ori a intra într-o proprietate alăturată, conducătorul este obligat:

a) să se apropie de axul drumului cu circulație în ambele sensuri, fără să patrundă pe celălalt sens ori de marginea din stânga pe drumul cu circulație în sens unic. Dacă există bandă specială pentru schimbarea direcției de mers spre stânga, conducătorul este obligat să o folosească;

b) înainte de intrarea într-un spațiu lateral drumului, să lase să treacă vehiculele care circulă din sens opus pe partea carosabilă de pe care urmează să iasă;

c) dacă urmează să intersecteze o linie de tramvai, să lase liberă calea tramvaiului la apropierea acestuia.

(2) Schimbarea direcției de mers spre stânga se face cu ocolirea prin dreapta centrului intersecției. În situațiile în care există benzi speciale pentru executarea manevrei, schimbarea direcției de mers se face prin stânga, iar dacă există un marcaj de ghidare, cu respectarea semnificației acestuia.

Art.100. Conducătorul care intenționează să schimbe direcția de mers spre dreapta, este obligat să circule cât mai aproape de marginea părții carosabile, iar pe drumul pe care urmează să intre, să respecte dispozițiile art. 76. În cazul în care, pentru schimbarea direcției de mers spre dreapta, conducătorul este nevoit, datorită gabaritului vehiculului, configurației intersecției sau locului unde urmează să intre, să ocupe parțial sau total și banda alăturată, el este obligat să execute manevra numai după ce s-a asigurat că nu periclitează siguranța altui vehicul care circulă pe acea bandă ori pe banda pe care a părăsit-o. Dacă există bandă specială pentru schimbarea direcției de mers spre dreapta, conducătorul este obligat să o folosească.

Art.101. În timpul manevrei de schimbare a direcției de mers conducătorul este obligat, cu aplicarea dispozițiilor art.126-128 cu privire la regulile față de pietoni, să lase să treacă bicicliștii care circulă pe pistele destinate acestora și care traversează drumul pe care urmează să intre.

Art.102. Schimbarea direcției de mers este interzisă în locurile semnalizate cu indicatorul ce are această semnificație.

Art.103. Întoarcerea vehiculului este interzisă:

a) în locuri cu circulație intensă;

b) în tunele, pe poduri, sub poduri, pe viaducte și pasaje denivelate;

- c) în locuri și situații în care vizibilitatea este insuficientă sau redusă;
- d) la trecerea pentru pietoni;
- e) la trecerea la nivel cu calea ferată sau în imediata sa apropiere;
- f) pe drumurile cu sens unic;
- g) în locul unde este instalat un indicator cu această semnificație.
- h) în intersecții sau la mai puțin de 10 m de acestea.

Art.104.-(1) Mersul înapoi cu autovehiculul este interzis:

- a) în cazurile prevăzute la art.103 lit.a)-e) și h);
 - b) la ieșirea dintr-un spațiu lateral drumului, cu excepția cazului în care conducătorul este dirijat de o persoană majoră aflată în afara autovehiculului;
 - c) pe o distanță mai mare de 50 m.
- (2) Mersul înapoi se efectuează cu viteză foarte redusă.

Secțiunea a 7^a - Intersecții. Prioritatea și cedarea trecerii

Art.105. Conducătorul care se apropie de o intersecție este obligat să manifeste prudență sporită corespunzătoare condițiilor locale. El este obligat să conducă cu o viteză care să-i permită a opri, pentru a lăsa să treacă vehiculele care au prioritate de trecere.

Art.106. Conducătorul nu trebuie să se angajeze într-o intersecție, chiar dacă are prioritate, dacă aglomerarea circulației este de așa natură încât ar putea rămâne imobilizat, stânjenind sau împiedicând circulația vehiculelor ce vin pe drumul intersectat.

Art.107. Conducătorul este obligat să circule în direcția sau direcțiile semnalizate prin indicatoare de obligare ori marcaje, dacă o asemenea semnalizare există.

Art.108.-(1) Au prioritate de trecere vehiculele care circulă pe drumul semnalizat cu unul din indicatoarele: **Drum cu prioritate**, **Prioritate față de circulația din sens invers** sau **Intersecție cu un drum fără prioritate**.

(2) Conducătorul este obligat să cedeze trecerea:

a) vehiculului care vine din dreapta, în intersecții unde circulația nu este dirijată prin comenzi ale polițistului sau prin semnale luminoase, ori unde nu sunt instalate indicatoare de prioritate, precum și atunci când și vehiculul cu care urmează să se intersecteze vine din dreapta de pe un drum lateral semnalizat cu indicator având aceeași semnificație de prioritate sau de pierdere a priorității;

b) când întâlnește unul din indicatoarele cu semnificația de pierdere a priorității;

c) când repune vehiculul în mișcare, la încrucișarea cu alte vehicule în mers;

d) tramvaiclor în mers, dacă printr-o semnalizare nu se dispune altfel;

e) la schimbarea direcției de mers spre stânga, vehiculelor care circulă din sens opus, pe partea carosabilă de pe care urmează să iasă.

(3) De asemenea, conducătorul este obligat să cedeze trecerea oricărui participant la trafic atunci când urmează să intre pe drum:

a) de pe orice cale laterală care nu are calitatea de drum;

- b) dintr-o proprietate alăturată drumului;
- c) dintr-o zonă rezidențială sau pictonală, semnalizată ca atare.

Secțiunea a 8^a - Trecerea la nivel cu calea ferată

Art.109.-(1) Participanții la trafic vor manifesta prudență sporită la apropierea și traversarea unei treceri la nivel cu calea ferată.

(2) Conducătorul de vehicul care se apropie de o trecere la nivel cu calea ferată va reduce viteza.

Art.110.-(1) Conducătorul de vehicul se poate angaja în trecerea la nivel a căii ferate:

a) în cazul în care trecerea la nivel cu calea ferată barierele sau semibarierele sunt ridicate sau semnalul cu lumină albă este în funcțiune;

b) dacă trecerea la nivel cu calea ferată nu este prevăzută cu bariere ori semibariere și nici cu semnale luminoase, în lipsa unui indicator care să oblige la oprire.

(2) Dacă la trecerea la nivel cu calea ferată semnalele cu lumini roșii ori cu lumina albă nu sunt aprinse, conducătorul se poate angaja în traversarea căii ferate numai cu respectarea indicatorului cu semnificația de oprire.

Art.111.-(1) Conducătorul este obligat să oprească atunci când:

a) barierele sau semibarierele sunt coborâte, în curs de coborâre sau ridicare;

b) semnalul cu lumini roșii și / sau semnalul sonor, sunt în funcțiune;

c) întâlnește indicatorul **Trecere la nivel cu calea ferată** sau **Oprire**;

d) agentul de cale ferată adresează semnalul regulamentar cu această semnificație.

(2) Vehiculele vor fi oprite, în ordinea sosirii, înaintea marcajului pentru oprire, iar în lipsa acestuia în dreptul indicatorului în cruce **Trecere la nivel cu calea ferată**, al indicatorului **Oprire** ori înaintea barierei, după caz.

Art.112.-(1) Conducătorul se va angaja în traversarea unei căi ferate numai după ce s-a asigurat în prealabil că, datorită caracteristicilor constructive ale vehiculului ori condițiilor de circulație, nu riscă să rămână imobilizat pe platforma căii ferate.

(2) În cazul imobilizării unui vehicul pe calea ferată, conducătorul este obligat să ia măsurile necesare pentru scoaterea imediată din vehicul a călătorilor și pentru degajarea neîntârziată a platformei căii ferate, iar în caz de imposibilitate, să semnalizeze prezența vehiculului cu orice mijloc adecvat, la distanța de cel puțin un km de acesta, de-a lungul căii ferate.

(3) Conducătorului îi este interzis să treacă sau să ocolească poarta de gabarit, instalată înaintea de calea ferată electrificată, dacă încărcătura depășește sau ar putea atinge înălțimea porții.

(4) Participanții la trafic care se găsesc în apropiere de locul unde a rămas imobilizat un vehicul pe calea ferată, sunt obligați să acorde sprijin pentru scoaterea sau, în caz de imposibilitate, pentru semnalizarea sa în scopul opririi trenului.

Secțiunea a 9^a - Oprirea și staționarea

Art.113.-(1) Vehiculul oprit sau staționat pe partea carosabilă trebuie așezat cât mai aproape de marginea acesteia, paralel cu axul drumului, pe un singur șir, dacă printr-un mijloc de semnalizare nu se dispune altfel. Motocicletele fără ataș, motoretele și bicicletele pot fi oprite sau staționate câte două, una lângă alta.

(2) În localitate, vehiculul care urmează a fi oprit sau staționat, trebuie așezat în sensul de mers, astfel:

a) pe partea dreaptă a drumului cu circulație în ambele sensuri, cât mai aproape de bordură sau acostament;

b) pe partea stângă a drumului, când la marginea din dreapta este o linie ferată sau de tramvai;

c) cu respectarea poziției precizate prin indicator, panou adițional sau marcaj;

d) pe ambele părți ale străzii cu sens unic, dacă rămâne liberă cel puțin o bandă de circulație.

(3) În afara localității, vehiculul trebuie oprit sau staționat, pe cât posibil, în afara părții carosabile, iar pe partea carosabilă, în condițiile prevăzute la alin.(2) lit.a).

(4) În timpul opririi sau staționării este interzis conducătorului să deschidă sau să lase deschise ușile autovehiculului ori să coboare din vehicul, fără să se asigure că nu crează un pericol pentru ceilalți participanți la trafic.

Art.114.-(1) Conducătorul care intenționează să lase vehiculul în staționare este obligat să oprească motorul, să introducă maneta într-o treaptă de viteză ori în treapta de parcare, să pună în funcțiune dispozitivele de frânare de staționare și antifurt și să încuie ușile.

(2) În cazul în care autovehiculul urmează să fie lăsat în staționare în pantă sau rampă, în afara obligațiilor prevăzute la alin.1, conducătorul este obligat să bracheze roțile spre trotuar sau spre un obstacol aflat la marginea drumului. Dacă masa totală maximă autorizată a autovehiculului depășește 3,5 t, se va imobiliza cel puțin o roată cu ajutorul unei pene, pentru împiedicarea deplasării necontrolate a acestuia.

Art.115. Parcarea se face cu respectarea semnalizării și a destinației locului de parcare, în raport de categoria vehiculului. Conducătorul este obligat să nu împiedice intrarea altor vehicule sau ieșirea lor din locul de parcare, iar dacă este cazul, să marcheze timpul de parcare.

Art.116.-(1) Oprirea sau staționarea unui vehicul sunt interzise:

a) în curbe, în apropierea vârfului de pantă și în alte locuri și situații când vizibilitatea este insuficientă sau redusă;

b) în dreptul marcajului longitudinal format dintr-o linie continuă, atunci când conducătorul care circulă în același sens ar fi determinat să încalce acest marcaj;

c) în dreptul stației unui vehicul din serviciile regulate de transport public de persoane pe drumurile cu o singură bandă pe sens sau la o distanță mai mică de 20 m înainte și după o asemenea stație;

d) pe trecerile de pietoni și la o distanță mai mică de 5 m până la asemenea treceri;

e) în locul unde pietonii, pentru a ocoli un obstacol, sunt nevoiți să folosească partea carosabilă a drumului;

f) pe pistele obligatorii pentru pietoni și /sau bicicliști ori pe benzile rezervate unor anumite categorii de vehicule, semnalizate ca atare;

g) în intersecție și la mai puțin de 5m de accasta, în afară de cazul când printr-o semnalizare se dispune altfel;

h) pe și sub poduri ori pasaje denivelate, pe viaducte și în tunele;

i) pe platforma căii ferate sau de tramvai ori în apropierea acesteia, dacă circulația vehiculelor pe șine ar putea fi stânjenită sau împiedicată;

j) la mai puțin de 50 m de o parte și de alta a trecerii la nivel cu calea ferată și pe o asemenea trecere;

k) în locul unde vizibilitatea unui indicator sau semnal luminos ar fi împiedicată;

l) în zona de acțiune a indicatorului sau marcajului cu această semnificație ori a indicatorului cu semnificația de interdicere a depășirii.

(2) Oprirea și staționarea pe trotuare este interzisă. Prin excepție, pe trotuarele unde autoritatea competentă permite, oprirea și staționarea se face cu respectarea marcajului, iar în lipsa acestuia numai dacă rămâne liber cel puțin un culoar de minimum 1,5 m lățime înspre marginea opusă părții carosabile, pentru circulația pietonilor;

(3) Interdicțiile de la alin.(1) și (2) nu sunt aplicabile autovehiculelor cu regim de circulație prioritară, când imobilizarea acestora este impusă de executarea unei intervenții sau misiuni urgente.

Art.117.-(1) Staționarea este interzisă:

a) în locul unde ar împiedica intrarea într-un loc de staționare, parcare, drum lateral, o proprietate alăturată sau ieșirea din acestea;

b) în locul unde lățimea părții carosabile lăsată liberă ar fi mai mică de 3 m;

c) în dreptul altui vehicul oprit sau staționat ori a unui obstacol aflat pe cealaltă parte a drumului, dacă prin aceasta se stânjenește întâlnirea a doua vehicule, altele decât cele cu două sau trei roți;

d) în dreptul gurilor de incendiu;

e) pe partea carosabilă centrală a drumului cu trei părți carosabile;

f) la mai puțin de 30 m de intersecțiile dirijate prin semnale luminoase;

g) pe partea carosabilă a drumului național;

h) noaptea, pe partea carosabilă a drumurilor modernizate din afara localităților;

i) în zona de acțiune a indicatorului sau a marcajului cu semnificația de interdicere a staționării.

(2) Este interzisă staționarea abuzivă a unui vehicul pe drum. Se consideră staționare abuzivă imobilizarea unui vehicul:

a) peste durata autorizată, semnalizată ca atare;

b) în ziua următoare, în locurile unde este permisă staționarea alternantă;

c) ulterior dispoziției justificate a polițistului rutier sau a persoanei prevăzută la art.213 lit.c) de a se elibera locul unde staționează.

(3) Interdicțiile, cu excepția art. 116, alin. (1) lit. k) nu sunt aplicabile conducătorilor de autovehicule cu regim de circulație prioritară.

Secțiunea a 10^a - Folosirea dispozitivelor de iluminare și semnalizare luminoasă

Art.118. Noaptea și în oricare alte împrejurări când vizibilitatea este redusă, precum și în tunele, chiar dacă sunt iluminate, la autovehiculul și remorca aflate în mișcare, dispozitivele de iluminare și semnalizare luminoasă trebuie puse în funcțiune astfel:

- a) la autovehicul, în funcție de dotare, farurile cu lumina de drum sau de întâlnire și lanternele de poziție spate;
- b) la remorcă, lanternele de poziție spate și, dacă sunt în dotare, lanternele de poziție față.

Art.119.-(1) Farurile cu lumina de drum trebuie stinse și în locul lor aprinse farurile cu lumina de întâlnire:

a) în localitate, când drumul este suficient de iluminat și în afara localității, când partea carosabilă este iluminată în mod continuu, iar această iluminare permite conducătorului să vadă, în mod distinct, până la o distanță suficientă, iar celorlalți participanți la trafic, să observe vehiculul de la o distanță corespunzătoare;

b) la întâlnirea unui vehicul care circulă din sens invers, de la o distanță care să evite orbirea conducătorului acestuia;

c) în orice alte împrejurări, când trebuie evitată orbirea altor participanți la trafic, a celor care folosesc o apă navigabilă sau o cale ferată situată de-a lungul drumului;

d) când se circulă la mică distanță în spatele altui vehicul. Dacă se intenționează o depășire, se poate da un avertisment luminos prin aprinderea, pe timp scurt, a farurilor cu lumina de drum. Farurile cu lumina de drum pot fi menținute în funcțiune pe timpul depășirii, dacă drumul are o singură bandă pe sens.

(2) Farurile cu lumina de întâlnire sau, după caz, farurile de zi, trebuie puse în funcțiune și ziua de către conducătorul motocicletei și motoretei, al automobilului care transportă grupuri organizate de copii, al autovehiculului care întâlnește o coloană militară, un grup organizat de pietoni având un conducător ori care formează un cortegiu sau când se angajează în depășirea acestora, autovehiculului care face parte dintr-o coloană organizată, al autovehiculului care tractează alt autovehicul, precum și de cel al autovehiculului care transportă produse periculoase.

(3) La autovehiculul dotat cu dispozitiv de reglare manuală a înclinării fasciculului luminos al farurilor, în funcție de încărcătură, conducătorul este obligat să folosească dispozitivul în conformitate cu indicațiile fabricantului.

Art.120. Farurile și lanternele de ceață se pun în funcțiune numai în caz de ceață densă, ninsoare abundentă sau ploaie torențială ori în alte situații de vizibilitate redusă. Farurile de ceață pot fi folosite, concomitent cu farurile de întâlnire și în cazul în care drumul este îngust și cu numeroase viraje.

Art.121.-(1) Noaptea, precum și ziua când vizibilitatea este redusă, prezența pe drum a autovehiculelor și ansamblurilor de vehicule, oprite ori staționate, trebuie semnalizată prin punerea în funcțiune a lanternelor de poziție din față și spate. În caz de ceață densă, ploi sau ninsori abundente ori în alte situații de vizibilitate redusă, pot fi puse în funcțiune și farurile cu lumina de întâlnire ori farurile de ceață, concomitent cu lanternele de ceață.

(2) În localitate, folosirea lanternelor de poziție ale autovehiculului fără remorcă ale cărui dimensiuni nu depășesc 6 m în lungime și 2 m în lățime, oprit sau staționat paralel cu axul drumului, poate fi înlocuită prin punerea în funcțiune a lanternelor de staționare de pe partea laterală a autovehiculului dinspre axul drumului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), autovehiculul poate fi oprit sau staționat cu toate dispozitivele de iluminare și semnalizare stinse:

- a) pe drumurile iluminate, dacă autovehiculul poate fi văzut în mod distinct de la o distanță suficientă;
- b) în afara părții carosabile și a acostamentelor practicabile;
- c) la marginea părții carosabile din localitate, în cazul motocicletei și motoretei fără ataș nedotată cu baterie;
- d) în localități, pe străzi cu circulație foarte redusă.

Art.122.-(1) Avertizorul de avarie se folosește când:

- a) vehiculul rămas în pană ori avariat nu poate fi deplasat imediat de pe partea carosabilă;
- b) se impune a semnaliza altor conducători un pericol iminent;
- c) autovehiculul face parte dintr-o coloană cu regim de circulație prioritară și se află într-una din situațiile prevăzute la art.134 alin.(2).

(2) Avertizorul de avarie poate fi folosit și în alte împrejurări în care vehiculul imobilizat pe drum sau care se deplasează foarte lent constituie el însuși un pericol pentru ceilalți participanți la trafic.

Art.123. Dispozitivele speciale de avertizare cu lumină giratoare sau fulger de culoare portocalie trebuie puse în funcțiune numai în cazul și pe perioada deplasării ori desfășurării pe drum a activităților specifice autovehiculelor care, potrivit normelor în vigoare, sunt echipate cu asemenea dispozitive.

Art.124. Proiectoarele de lucru ale autovehiculului pot fi folosite numai în situații speciale impuse de utilizarea acestuia conform destinației sale, fără să incomodeze pe ceilalți participanți la trafic.

Secțiunea a 11^a - Folosirea mijloacelor de avertizare sonoră și luminoasă

Art.125.-(1) Avertizorul sonor poate fi folosit numai pentru a evita un accident, iar în afara localităților și pentru a avertiza un participant la trafic că urmează să fie depășit.

(2) Avertizorul sonor trebuie folosit atât cât este strict necesar și de la o distanță care să nu surprindă pe cei cărora li se adresează determinându-i, astfel, la manevre ce pot pune în pericol siguranța circulației.

(3) Noaptea conducătorul este obligat să folosească avertizorul luminos în locul celui sonor. Pe timpul zilei, în afara localităților, el poate folosi avertizorul luminos, în locul celui sonor, dacă apreciază că este mai eficace.

(4) Folosirea excesivă a avertizorului sonor sau a celui luminos este interzisă. De asemenea, este interzisă folosirea avertizorului sonor în zona de acțiune a indicatorului **Claxonarea interzisă**.

Secțiunea a 12^a - Reguli de circulație față de pietoni

Art.126.-(1) Conducătorul este obligat să evite orice comportare de natură să pună în pericol pietonii.

(2) Conducătorul care se apropie de o trecere pentru pietoni semnalizată ca atare sau delimitată prin marcaje, unde circulația vehiculelor este dirijată prin semnale luminoase, este obligat:

a) dacă semnalul interzice trecerea, să oprească înainte de marcajul pentru pietoni sau de cel transversal pentru oprire, care îl precede;

b) dacă semnalul îi permite trecerea, să nu împiedice ori să nu stânjenească pietonii aflați în traversare în condițiile prevăzute de art. 67, alin. (2);

c) dacă schimbă direcția de mers pentru a intra pe un alt drum la începutul căruia se află o trecere pentru pietoni să circule cu viteză suficient de redusă, lăsând să treacă pietonii aflați în traversare ori care se angajează pe trecere, chiar dacă în acest scop trebuie să oprească.

(3) Conducătorul care se apropie de o trecere pentru pietoni, semnalizată ca atare sau delimitată prin marcaje, unde circulația vehiculelor nu este dirijată prin semnale luminoase trebuie să circule cu viteză suficient de redusă pentru a nu pune în pericol pietonii care se află ori care se angajează pe trecere și, la nevoie, să oprească pentru a-i lăsa să treacă.

(4) Conducătorul care schimbă direcția de mers pentru a intra pe un alt drum unde nu există o trecere pentru pietoni semnalizată ca atare este obligat să lase să treacă pietonii care se află în traversare pe acel drum, chiar dacă în acest scop trebuie să oprească.

Art.127.-(1) Conducătorul este obligat:

a) să lase pietonii să treacă, atunci când iese sau intră într-o proprietate alăturată drumului;

b) să se asigure că, datorită condițiilor de circulație, nu va fi nevoit să rămână imobilizat pe o trecere pentru pietoni.

(2) Conducătorului îi este interzis să se intercaleze într-o coloană de militari, într-un grup organizat de pietoni având un conducător ori într-un cortegiu, cu excepția cazurilor în care coloana sau grupul sunt fracționate pentru a facilita depășirea lor.

Art.128.-(1) Conducătorul este obligat să circule cu viteză redusă:

a) la depășirea tramvaiului, autobuzului sau troleibuzului oprit într-o stație semnalizată ca atare;

b) când întâlnește sau depășește o coloană de militari, un grup organizat de pietoni având un conducător ori un cortegiu;

c) la trecerea pe lângă pietonii care, ocolind un obstacol, sunt nevoiți să circule pe partea carosabilă;

d) la apropierea de un autovehicul special semnalizat care transportă copii, dacă acesta este oprit.

(2) Conducătorul nu trebuie să depășească un alt vehicul care se apropie de o trecere pentru pietoni semnalizată ca atare ori să ocolească un vehicul oprit înaintea trecerii, decât cu o viteză suficient de redusă, pentru a putea opri imediat în cazul în care un pieton se află în traversare.

(3) Conducătorul este obligat să permită pietonului nevăzător să traverseze drumul, chiar în afara unei treceri semnalizate ca atare, atunci când acesta ridică un baston alb în plan vertical.

(4) În situațiile în care staționarea vehiculelor este permisă pe trotuare, conducătorul care intră în aceste spații sau iese din ele, este obligat să circule cu viteză foarte redusă și să nu stânjenească sau să împiedice circulația pietonilor.

Art.129. În zona rezidențială, semnalizată ca atare, conducătorul este obligat să circule cu o viteză maximă de 20 km/h, să nu staționeze sau să parcheze vehiculul în afara spațiilor anume destinate și semnalizate ca atare, să nu stânjenească sau să împiedice circulația pietonilor chiar dacă, în acest scop, trebuie să oprească.

Art.130. În zona pietonală, semnalizată ca atare, conducătorul poate intra numai dacă locuiește în zonă sau prestează servicii publice "din poartă în poartă", dacă nu are altă posibilitate de acces. El este obligat să circule cu viteză maximă de 20 km/h, să nu stânjenească sau să împiedice circulația pietonilor și, dacă este necesar, să oprească.

Secțiunea a 13^a - Comenzile polițiștilor rutieri și ale agenților în dirijarea circulației

Art.131.-(1) Comenzile polițiștilor rutieri care dirijează circulația au următoarele semnificații:

a) brațul ridicat vertical înseamnă "atenție,oprire" pentru toți participanții la trafic care se apropie, cu excepția conducătorilor care nu ar mai putea opri în condiții suficiente de siguranță. În cazul în care comanda este dată într-o intersecție, aceasta nu impune oprirea conducătorilor care se află deja angajați în traversare;

b) brațul sau brațele întinse orizontal înseamnă "oprire" pentru toți participanții la trafic care, indiferent de sensul lor de mers, circulă din direcția sau direcțiile intersectate de brațul sau brațele întinse. După ce a dat această comandă, agentul care dirijează circulația va putea coborî brațul sau brațele, poziția sa însemnând, de asemenea, "oprire" pentru participanții la trafic care vin din față ori din spate;

c) balansarea pe verticală a unui dispozitiv cu lumină roșie ori reflectorizant roșu pe timp de noapte, înseamnă "oprire" pentru participanții la trafic spre care este îndreptat;

d) balansarea pe verticală a brațului înseamnă reducerea vitezei;

e) rotirea vicioie a brațului înseamnă mărirea vitezei și grăbirea traversării drumului de către pietoni.

(2) Polițistul rutier care dirijează circulația poate face semn cu brațul ca vehiculul să avanseze, să depășească, să treacă prin față ori prin spatele său, să-l ocolească prin partea sa stângă sau dreaptă, iar pietonii să traverseze drumul ori să se oprească.

(3) La efectuarea comenzilor prevăzute la alin. (1) și (2), polițistul rutier poate folosi și fluierul.

Art.132. Oprirea conducătorului, pietonului sau a oricarui participant la trafic este obligatorie și la semnalele date de:

a) agenții militari din cadrul armatei, când dirijează circulația vehiculelor

militare;

- b) agenții de cale ferată, la trecerile la nivel;
- c) lucrătorii de drumuri, în zona lucrărilor pe partea carosabilă;
- d) comisarii gărzii financiare, pentru controlul autovehiculelor din transportul public de mărfuri și/sau călători, în cazurile prevăzute de lege;
- e) conducătorii coloanelor militare sau grupurilor organizate de pietoni;
- f) membrii patrulelor școlare de circulație la trecerile pentru pietoni din apropierea școlilor;
- g) alte persoane stabilite de lege.

Art.133.-(1) Persoanele prevăzute la art. 131 și 132 care dirijează circulația ori care adresează semnale de oprire participanților la trafic trebuie să fie echipate și plasate în așa fel încât să poată fi văzute și ușor de recunoscut, atât ziua cât și noaptea.

(2) Comenzile sau indicațiile persoanelor prevăzute la alineatul precedent primează față de semnificația mijloacelor de semnalizare, cât și față de regulile de circulație.

Secțiunea a 14^a - Autovehiculele cu regim de circulație prioritară Obligațiile celorlalți conducători

Art.134.-(1) Autovehiculele salvării, cele destinate stingerii incendiilor, ale poliției, ale armatei destinate controlului circulației, cele destinate însoțirii coloanelor oficiale, precum și cele ale Ministerului Public, când sunt în intervenții sau misiuni urgente, au regim de circulație prioritară. În asemenea situații conducătorii acestora sunt obligați să pună în funcțiune dispozitivul special cu lumină giratorie albastră sau, după caz, farurile ori avertizorul sonor cu care sunt echipate, conform normelor în vigoare.

(2) Când autovehicule prioritare însoțesc o coloană de autovehicule, aceasta are regim de circulație prioritară. În asemenea situație autovehiculele din coloană trebuie să aibă în funcțiune farurile de întâlnire iar conducătorii lor să pună în funcțiune avertizorul de avarie când se apropie de o intersecție sau de o trecere pentru pietoni, efectuează o depășire, schimbă banda sau direcția de mers ori când se află în alte situații în care se impune semnalizarea prezenței coloanei pentru ceilalți conducători.

(3) Conducătorul unui autovehicul prioritar poate, dacă împrejurările nu permit deplasarea nestânjenită, cu condiția de a nu pune în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic, să circule fără să se conformeze interdicțiilor și obligațiilor stabilite în acest Titlu, precum și semnificației mijloacelor de semnalizare rutieră, cu excepția comenzilor polițistului rutier care dirijează circulația.

(4) Folosirea de către conducătorul unuia dintre autovehicule prevăzute la alin.(1) a semnalelor luminoase și sonore de prioritate în alte cazuri decât cele justificate de urgența intervenției sau misiunii lor, este interzisă.

Art.135.-(1) La apropierea unuia dintre autovehiculele cu regim de circulație prioritară care semnalizează conform art.134 alin.(1), conducătorii sunt obligați, de îndată, să pună în funcțiune lanternele de direcție din dreapta și să elibereze banda pe care se deplasează autovehiculul prioritar ori să circule cât mai aproape de bordură sau acostament, iar la nevoie, chiar să oprească.

(2) Conducătorul care se apropie de o coloană de autovehicule cu regim de circulație prioritară poate depăși coloana, dacă i se semnalizează în acest sens. Este interzisă intercalarea conducătorilor într-o coloană de autovehicule cu regim de circulație prioritară.

Art.136.-(1) Oprirea unui conducător în mers de către un polițist aflat într-un autovehicul se face prin punerea în funcțiune a dispozitivului special cu lumină roșie sau cu brațul. Aceste comenzi pot fi adresate concomitent cu transmiterea unui apel prin amplificatorul de voce. Conducătorul căruia i s-a adresat comanda este obligat să pună în funcțiune, de îndată, lanternele de direcție din dreapta și să oprească în afara părții carosabile sau, dacă aceasta nu este posibil, cât mai aproape de bordură sau acostament.

(2) În cazul în care conducătorul căruia i s-a adresat comanda regulamentară de oprire nu a dat curs acesteia, polițistul poate lua măsuri pentru imobilizarea vehiculului, dacă sunt date, ori indicii temeinice că acel conducător sau o persoană din vehicul a comis o contravenție gravă ori o faptă prevăzută de legea penală.

Secțiunea a 15^a - Circulația pe autostrăzi

Art.137.-(1) Pe autostrăzi este interzisă circulația pietonilor, vehiculelor cu tracțiune animală, călăreților, animalelor, vehiculelor trase sau împinse cu brațele, bicicletelor, mopedelor, motoretelor, tractoarelor și mașinilor autopropulsate pentru lucrări, precum și a vehiculelor care, prin construcție sau din alte cauze, nu pot depăși viteza de 50 km/h.

(2) De asemenea, pe autostrăzi sunt interzise circulația autovehiculelor cu gabarite sau mase depășite, cu excepția celor autorizate de autoritatea competentă, învățarea conducerii unui vehicul, încercările prototipurilor de șasiuri și de vehicule cu motor, manifestațiile, defilările, caravanele publicitare, antrenamentele și competițiile sportive de orice fel, precum și cortegiile.

Art.138.-(1) Conducătorul care urmează să pătrundă pe autostradă este obligat să folosească banda de accelerare și să cedeze trecerea autovehiculelor care circulă pe autostradă.

(2) Conducătorul care se pregătește să părăsească autostrada este obligat ca, din timp, să se angajeze pe banda corespunzătoare ieșirii de pe autostradă și să folosească banda de decelerație.

Art.139.-(1) Se interzice conducătorului:

a) să circule sau să staționeze pe banda de urgență. Se exceptează autovehiculele prioritare când sunt în misiuni specifice;

b) să staționeze ori să parcheze vehiculul în alte locuri decât cele special amenajate și semnalizate ca atare. În cazul imobilizării forțate, conducătorul este obligat să scoată autovehiculul în afara părții carosabile și, când este posibil, în afara benzii de urgență, iar dacă nu o poate face, să-i semnalizeze imediat prezența conform art.141 alin.(1);

c) să remorcheze un autovehicul rămas în pană dincolo de cea mai apropiată ieșire de pe autostradă ori să intre pe autostradă cu un autovehicul remorcat;

d) să efectueze manevra de întoarcere sau mers înapoi, ori să patrundă în

zona mediană, inclusiv pe racordurile dintre cele două părți carosabile.

(2) Pe autostrăzile cu cel puțin trei benzi de circulație pe sens, conducătorul unui autovehicul greu sau mai lung de 7 m este obligat să circule numai pe cele două benzi dinspre marginea părții carosabile, în sensul de mers.

Secțiunea a 16^a - Autovehiculele rămase în pană. Remorcarea

Art.140.-(1) În cazul rămânerii în pană a unui autovehicul, conducătorul este obligat să-l scoată imediat în afara părții carosabile sau, dacă nu este posibil, să-l deplaseze lângă bordură ori acostament, așezându-l paralel cu axul drumului și luând măsuri pentru remedierea defecțiunii sau, după caz, de remorcare.

(2) Autovehiculele sau remorcile cu defecțiuni la dispozitivul de iluminare și semnalizare luminoasă nu pot fi conduse sau tractate, pe timpul nopții, fără să aibă în funcțiune cel puțin luminile de întâlnire și cele de poziție din spate, după caz.

Art.141.-(1) Dacă vehiculul imobilizat pe partea carosabilă a drumului nu poate fi deplasat, rămânând într-un loc unde staționarea este interzisă sau prezența sa pe partea carosabilă constituie un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, conducătorul este obligat să-l semnalizeze prin instalarea unui triunghi de presemnalizare. Înainte de instalarea triunghiului de presemnalizare, conducătorul este obligat să pună în funcțiune avertizorul de avarie. Dacă pe parcurs survine o defecțiune tehnică la unul din echipamentele de frânare, iluminare și semnalizare luminoasă, direcție sau rulare, conducătorul este obligat să ia măsurile ce se impun, iar dacă defecțiunea nu poate fi remediată pe loc, să se deplaseze la cea mai apropiată unitate de depanare, cu viteza adaptată conform prevederilor art.91.

(2) Triunghiul de presemnalizare se instalează în spatele vehiculului pe aceeași bandă, la o distanță de cel puțin 30 m de acesta, astfel încât să poată fi văzut de conducătorii care se apropie. În localități, atunci când circulația este intensă, triunghiul de presemnalizare se poate așeza la o distanță mai mică sau chiar pe vehicul, astfel încât, și în această situație, să poată fi observat din spate.

(3) Dacă vehiculul nu este dotat cu avertizor de avarie sau acesta este defect, conducătorul poate folosi, pe timpul nopții ori în condiții de vizibilitate redusă, o lampă portativă cu lumină galbenă intermitentă, care se instalează la partea din spate a vehiculului.

(4) Este interzisă folosirea triunghiului de presemnalizare sau a avertizorului de avarie pentru a simula o rămânere în pană în locurile unde oprirea ori staționarea sunt interzise.

(5) În cazul căderii din vehicul, pe partea carosabilă, a unei părți din încărcătură care constituie un obstacol ce nu poate fi înlăturat imediat, conducătorul este obligat să o semnalizeze cu unul din mijloacele prevăzute la alin.(1)-(3).

Art.142.-(1) Remorcarea unui autovehicul este permisă numai atunci când acesta nu se mai poate deplasa prin mijloace proprii ori nu mai prezintă garanție pentru siguranța circulației.

(2) Remorcarea unui autovehicul se face cu respectarea următoarelor reguli:

a) la volanul autovehiculului trăgător să fie un conducător care are mai mult de un an practică în conducere;

b) la volanul autovehiculului remorcat să fie un conducător care posedă permis de conducere corespunzător;

c) conducătorul autovehiculului remorcat este obligat să semnalizeze corespunzător semnalelor efectuate de conducătorul autovehiculului trăgător;

d) autovehiculul trăgător să nu remorcheze un autovehicul mai greu decât masa lui proprie, cu excepția cazului când remorcarea se efectuează de către un autovehicul destinat depanării;

e) autovehiculul trăgător să circule cu viteză redusă;

f) remorcarea să se realizeze prin intermediul unei bare metalice în lungime de cel mult 4 m. Autoturismul al cărui echipament de frânare nu este defect poate fi remorcat cu o legătură flexibilă omologată, în lungime de 3-5 m. Bara sau legătura flexibilă trebuie fixată la elementul de remorcarea cu care este prevăzut autovehiculul trăgător.

(3) Dacă remorcarea se realizează prin suspendarea cu o macara sau sprijinirea pe o platformă de remorcarea a părții din față a autovehiculului remorcat, atunci în acesta nu trebuie să se afle nici o persoană.

(4) Remorcarea unui autovehicul cu două roți cu sau fără ataș, a autovehiculului al cărui sistem de direcție nu funcționează sau când drumul este acoperit cu polei, este interzisă. De asemenea, este interzisă remorcarea a două sau mai multe autovehicule.

(5) Conducătorul poate împinge, cu propriul automobil, în situații deosebite, pe distanțe scurte, un alt automobil pentru a-i pune motorul în funcțiune sau pentru a efectua scurte manevre, luând măsurile de precauție necesare.

Secțiunea a 17^a - Tractarea remorcilor

Art.143.-(1) Un autovehicul poate tracta pe drum numai o singură remorcă. Se exceptează tractorul care poate tracta două remorci, precum și autovehiculele amenajate pentru formarea unui ansamblu de vehicule de transport persoane în localitățile turistice, cu condiția ca ansamblul astfel format să nu fie mai lung de 25 m și să nu circule cu viteza mai mare de 25 km/h.

(2) Autobuzul nu poate tracta decât o remorcă pentru bagaje având masa totală maximă autorizată de cel mult 3 t.

(3) Motocicleta fără ataș, precum și bicicleta pot tracta o remorcă având o singură axă.

(4) Masa în sarcină a remorcii cuplate la un autovehicul ușor nu trebuie să depășească masa proprie a acestuia.

Art.144.-(1) Cuplarea unui vehicul cu una sau două remorci, pentru formarea unui ansamblu de vehicule, se poate efectua numai dacă:

a) elementele care compun dispozitivul de cuplare sunt omologate și compatibile;

b) ansamblul de vehicule poate realiza raza minimă de virare a autovehiculului trăgător;

c) dimensiunile ansamblului de vehicule nu depășesc limitele prevăzute de lege;

d) elementele de cuplare ale echipamentelor de frânare și de iluminare și semnalizare luminoasă sunt compatibile;

e) masa fiecărui vehicul cât și a ansamblului nu depășesc limitele prevăzute de lege;

f) caroseriile vehiculelor care compun ansamblul de vehicule nu se ating la trecerea peste denivelări, la efectuarea virajelor sau la schimbarea direcției de mers.

(2) Viteza ansamblului de vehicule nu poate depăși viteza constructivă cea mai mică a oricăruia dintre vehiculele care îl compun.

Art.145. Se interzice conducătorului de vehicul aflat în mers, pe drum, să tragă sau să împingă în orice mod un alt vehicul, obiect sau persoană pe bicicletă, roțile, patine, schiuri ori altele aflate în situații asemănătoare. Se exceptează cazurile prevăzute la art. 142 și 143.

Secțiunea a 18^a - Transportul de persoane și bunuri

Art.146.-(1) Conducătorul unui autovehicul din serviciile regulate de transport public de persoane sau tramvai este obligat:

a) să oprească pentru urcarea sau coborârea pasagerilor numai în stațiile semnalizate ca atare;

b) să deschidă ușile numai după ce autovehiculul a fost oprit în stație;

c) să închidă ușile numai după ce pasagerii au coborât ori au urcat;

d) să repună în mișcare autovehiculul din stație după ce a semnalizat intenția de a efectua această manevră și a luat precauțiile necesare pentru a evita orice situație periculoasă.

(2) Se interzice conducătorului de autovehicul din serviciile regulate de transport public de persoane sau tramvai ca, în timpul mersului, să poarte discuții cu alte persoane, să permită accesul acestora în cabina autovehiculului, să consume alimente sau băuturi ori să fumeze.

Art.147.-(1) Transportul de persoane în caroseria automobilului destinat transportului de bunuri este permis numai dacă:

a) pasagerii sunt transportați de proprietar la un punct de lucru ce-i aparține;

b) conducătorul are vârsta de cel puțin 21 de ani și minimum 3 ani vechime în conducerea unui autovehicul din categoria C sau posedă categoria D;

c) autovehiculul este amenajat corespunzător și autorizat de autoritatea competentă, conform condițiilor tehnice stabilite în acest scop. Aceste dispoziții nu sunt aplicabile autovehiculelor Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne pentru transportul personalului propriu.

(2) Transportul de persoane se poate efectua, prin excepție, în semiremorcă sau în remorca agricolă sau silvică, special destinată acestui scop. De asemenea, într-o remorcă agricolă destinată transportului de bunuri pot fi transportate persoane de către proprietar, la un punct de lucru propriu.

Art.148.-(1) Copiii în vârstă de până la 7 ani, care nu sunt supravegheați de o persoană adultă sau ținți în brațe, pot fi transportați în autoturism numai dacă sunt așezați într-un dispozitiv de reținere omologat.

(2) Transportul în grup al copiilor se face numai în automobile destinate transportului de persoane. În automobil trebuie să se găsească cel puțin un însoțitor, cadru didactic sau altă persoană majoră, iar autovehiculul să fie semnalizat, în față și în spate, cu un panou purtând simbolul indicatorului **Copii**, instalat la loc vizibil.

Art.149. Este interzis:

a) transportul de persoane peste numărul de locuri prevăzute în certificatul de înmatriculare. Copiii în vârstă de până la 7 ani ținți în brațe nu se socotesc în numărul persoanelor care pot fi transportate;

b) transportul pe motocicletă fără ataș al copiilor care au vârsta sub 14 ani, al oricărei alte persoane, dacă motocicletă nu are șa și scări;

c) transportul unei persoane cu ambele picioare de o parte a motocicletei, precum și al persoanelor care se află în stare de ebrietate;

d) conducătorului de automobile destinate transportului de persoane să transporte copii, până la vârsta de 12 ani, pe scaunul din față al automobilului, chiar dacă sunt ținți în brațe de persoane majore ori să transporte pe locurile din față mai multe persoane decât cele prevăzute în certificatul de înmatriculare;

e) transportul persoanelor aflate în stare de ebrietate, pe scaunul de lângă conducător, pe motociclete și motorete, precum și în caroseriile deschise ale vehiculelor.

Art.150. Călătorul este obligat:

a) să poarte centura de siguranță, atunci când ocupă locul din față în autovehiculul prevăzut, prin construcție cu acest dispozitiv, cu excepția persoanelor aflate în situațiile prevăzute la art.37 alin. (2);

b) în cazul opririi sau staționării autovehiculului, să nu deschidă ușa acestuia decât dacă s-a asigurat că nu există vreun pericol și să nu o lase deschisă;

c) să poarte cască de protecție atunci când călătorește pe motocicletă fără ataș;

d) să aștepte tramvaiul sau autovehiculul din serviciile regulate de transport public de persoane pe trotuar sau acostament ori, după caz, pe refugiu.

Art.151. Călătorului îi este interzis:

a) să urce, să coboare, să țină deschise ori să forțeze deschiderea ușilor, în timpul mersului vehiculului;

b) să călătorească pe scări sau pe părțile exterioare ale caroseriei unui vehicul;

c) să provoace conducătorul la discuții sau să-i distragă atenția în timpul mersului;

d) să întârzie, în mod nejustificat, pe partea carosabilă a drumului, după coborârea din vehicul;

e) să arunce din vehicul orice fel de obiecte sau substanțe;

f) să tragă sau să împingă cu mâinile un vehicul, obiect sau persoană aflată pe roțile, patine, schiuri sau în alte asemenea situații;

g) să stea în picioare în caroseria autocamionului sau remorcii.

Art.152.-(1) Încărcătura unui vehicul trebuie să fie așezată și, la nevoie, astfel fixată încât:

a) să nu pună în pericol persoane ori să nu cauzeze daune proprietății publice sau private;

b) să nu stânjenească vizibilitatea conducătorului sau să pericliteze stabilitatea ori conducerea autovehiculului;

c) să nu fie târâtă, să nu se scurgă ori să nu cadă pe drum;

d) să nu mascheze dispozitivele de semnalizare, catadioptrii și plăcile cu numărul de înmatriculare, iar în cazul vehiculelor fără motor, semnalele făcute cu brațele de conducătorul acestuia;

e) să nu producă zgomot care să jeneze conducătorul, participanții la trafic ori să sperie animalele, să nu producă praf sau mirosuri pestilențiale.

(2) Lanțurile, cablurile, prelatele și alte accesorii ce servesc la fixarea sau protejarea încărcăturii trebuie să strângă bine încărcătura, să o fixeze cât mai solidar cu vehiculul și să nu constituie, ele însele, un pericol pentru siguranța circulației.

(3) Dacă încărcătura constă în cereale, fân, furaje sau alte bunuri ce se pot spulbera în timpul mersului, aceasta trebuie acoperită cu o prelată. În cazul în care încărcătura constă din piese de mare lungime, aceasta trebuie bine fixată apentru a nu se deplasa lateral, la viraje, în afara gabaritului vehiculului.

Art.153.-(1) Încărcătura care depășește vehiculul spre în față, spre în spate ori în părțile laterale, trebuie să fie semnalizată vizibil în toate cazurile în care extremitățile ar putea să nu fie observate de ceilalți participanți la trafic. Pe timp de noapte, precum și în oricare altă împrejurare în care vizibilitatea este redusă, această semnalizare trebuie făcută, în față cu o lanternă cu lumina albă și un dispozitiv reflectorizant alb, iar în spate cu o lanternă cu lumina roșie și un dispozitiv reflectorizant roșu.

(2) Încărcătura ce depășește mai mult de un metru extremitatea autovehiculului sau remorcii, spre în spate ori spre în față, trebuie întotdeauna semnalizată;

(3) Încărcătura ce depășește extremitatea autovehiculului cu mai mult de un metru spre în spate trebuie semnalizată printr-un panou fixat la extremitatea încărcăturii, astfel încât să poată sta, în mod constant, în plan vertical perpendicular pe planul longitudinal median al vehiculului, sau printr-un dispozitiv tridimensional, prezentat în anexa la prezentul Cod, suspendat la extremitatea încărcăturii.

Art.154. Se interzice conducătorului de automobile destinate transportului de persoane să transporte bunuri deasupra automobilului, dacă acesta nu este prevăzut cu suport omologat pentru bagaje.

De asemenea, este interzis să transporte bunuri care depășesc lățimea suportului pentru bagaje, iar împreună cu vehiculul, înălțimea și lungimea prevăzută de lege, precum și obiecte voluminoase, grele sau lungi, cu portbagajul ridicat, dacă nu are oglinzi retrovizoare laterale.

Secțiunea a 19^a - Transportul produselor periculoase

Art.155.-(1) Produsele ușor inflamabile, explozive, substanțele radioactive sau

puternic otrăvitoare ori poluante sau alte produse periculoase, se transportă, după caz, cu vehicule special amenajate și dotate cu echipamente specifice, purtând semne distinctive de identificare și cu respectarea strictă a condițiilor stabilite prin normele în vigoare.

(2) Produsele periculoase trebuie să fie însoțite, după caz, pe tot parcursul de o persoană care să le cunoască bine caracteristicile. Conducătorul autovehiculului trebuie să fie atestat corespunzător potrivit art. 178 lit. h), să aibă documentele legale pentru transportul respectiv și instrucțiunile referitoare la transportul, manipularea produselor și măsurile ce se impun a fi luate în caz de accident.

(3) Dacă, datorită deteriorării ambalajului sau din alte cauze, produsul periculos se împrășteie pe drum sau apar scurgeri, conducătorul este obligat să oprească imediat și, împreună cu persoana care îl însoțește, să ia măsuri de înlăturare a pericolului și de avertizare a celorlalți conducători care circulă pe acel traseu și a persoanelor din jur, să semnalizeze pericolul cu mijloacele ce le are la îndemână și să anunțe cea mai apropiată unitate de administrare a drumului sau de poliție.

Art.156.-(1) Conducătorul de vehicul care transportă produse periculoase este obligat să conducă în așa fel încât să nu producă acestora șocuri în mers.

(2) Conducătorului care transportă produse periculoase îi este interzis:

- a) să conducă sub influența băuturilor alcoolice;
- b) să fumeze în timpul mersului ori să aprindă foc la oprire sau staționare, la o distanță mai mică de 50 m de vehicul;
- c) să lase vehiculul fără supravegherea sa, a însoțitorului ori a unei alte persoane calificate;
- d) să remorcheze un autovehicul rămas în pană;
- e) să staționeze în alte locuri decât cele stabilite, precum și pe partea carosabilă pe timp de noapte;
- f) să transporte și alte produse care, prin natura lor, ar putea spori pericolul;
- g) să permită prezența în vehicul a altor persoane, în afara celui alt conducător, precum și a persoanelor de însoțire;
- h) să intre pe sectoarele de drum semnalizate cu indicator ce interzice, după caz, accesul vehiculelor care transportă produse ușor inflamabile, explozive, substanțe radioactive, puternic otrăvitoare ori poluante sau alte produse periculoase.

(3) Se interzice transportul persoanelor de însoțire în caroseria vehiculelor care transportă produse periculoase, cu excepția cazurilor în care prin norme specifice se impune altfel.

Secțiunea a 20^a - Circulația vehiculelor cu gabarite sau mase depășite

Art.157.-(1) Vehiculul care, prin construcție sau datorită încărcăturii transportate, depășește gabaritele sau masele prevăzute de lege, și care nu pot fi micșorate, poate circula pe drum numai în baza autorizației speciale emisă de organul de administrare a drumului și cu respectarea condițiilor prevăzute în aceasta.

(2) Vehiculul care depășește gabaritele trebuie echipat cu următoarele dispozitive suplimentare de semnalizare:

- a) o placă de identificare având fondul alb și chenarul roșu, reflectorizante,

montate la partea din stânga fata;

b) câte un marcaj reflectorizant aplicat la partea din spate a vehiculului, cât mai aproape de marginile laterale, format din benzi alternante albe și roșii, descendente către exterior, dacă lățimea vehiculului depășește 2,5 m;

c) unul sau mai multe dispozitive speciale de avertizare cu lumină galbenă, montate astfel încât lumina emisă de acestea să fie vizibilă din față, spate și din ambele părți laterale;

d) lanterne cu lumină portocalie vizibilă din față, spate și lateral, precum și catadioptri portocalii montați pe părțile laterale la distanța de 1,5 m între ele. Câte o lanternă și un catadioptru trebuie montate pe părțile laterale extreme ale încărcăturii ori vehiculului care depășește lățimea de 2,5 m. Lanternele trebuie să funcționeze concomitent cu luminile de poziție.

(3) Pe autostrăzi autovehiculul care, cu sau fără încărcătură, depășește lățimea de 3,5 m trebuie urmat de un autovehicul de însoțire. Pe celelalte drumuri autovehiculul cu lățimea între 3,5 și 5 m, trebuie însoțit în față de un autovehicul, iar cel cu lățimea mai mare de 5 m, de două autovehicule care să circule, unul în față și celălalt în spate. Autovehiculul de însoțire trebuie echipat cu un dispozitiv special de avertizare și să aibă montat la partea din față, dacă circulă în față, ori la partea din spate, dacă circulă în spate, placa de identificare prevăzută la alin.(1) lit.a).

(4) Conducătorul autovehiculului cu gabarit sau masă depășită, precum și conducătorii autovehiculelor de însoțire, sunt obligați să pună și să mențină în funcțiune dispozitivul special de avertizare, pe toată perioada cât circulă pe partea carosabilă a drumului.

Art.158.-(1) Este interzisă circulația autovehiculului cu gabarit sau masă depășită în condiții de vizibilitate redusă sau când partea carosabilă este acoperită cu polei.

(2) Este, de asemenea, interzis accesul pe sectoarele de drum pe care sunt instalate indicatoare de interdicere sau restricție care limitează gabaritele și masele, dacă vehiculul sau ansamblul de vehicule atinge ori depășește lățimea, înălțimea, lungimea sau masa în sarcină prescrise.

Secțiunea a 21^a - Circulația vehiculelor cu tracțiune animală și a celor trase sau împinse cu mâna

Art.159. Conducătorul vehiculului cu tracțiune animală nu trebuie să abandoneze, în timpul mersului, vehiculul ori controlul asupra animalelor. În timpul mersului, conducătorul este obligat să se afle în vehicul iar dacă, din diferite motive, nu poate sta în vehicul, el trebuie să se deplaseze cât mai aproape de animale, în partea stângă sau în fața acestora.

Art.160.-(1) Se interzice conducătorului de vehicul cu tracțiune animală:

- a) să circule pe drumurile naționale, europene și autostrăzi;
- b) să circule pe timp de noapte pe străzile principale din localități;
- c) pe timpul staționării să lase animalele înhămate, dacă nu le supraveghează;
- d) să circule în localități cu animalele în galop;

e) să transporte pe drum bunuri care depășesc cu mai mult de un metru gabaritul în lungime al vehiculului, dacă încărcătura nu este semnalizată, ziua, cu un steguleț de culoare roșie, iar noaptea sau în condiții de vizibilitate redusă, cu un dispozitiv cu lumină roșie, montat la capătul cel mai din spate al încărcăturii;

f) să circule cu animale ce însoțesc vehiculul, dacă acestea nu sunt legate la partea din spate a vehiculului sau cât mai aproape de partea din dreapta a acestuia;

g) să circule cu vehiculul fără placa de înregistrare;

h) să circule pe sectoare de drum semnalizate cu indicatorul **Accesul interzis vehiculelor cu tracțiune animală**;

i) să doarmă în timpul mersului sau în timpul staționării vehiculului cu animalele înhamate;

j) să oprească în imediata apropiere a căii ferate, pentru a evita riscul sprierii animalelor;

k) să circule pe timp de noapte sau când vizibilitatea este redusă, fără ca vehiculul să aibă în față un dispozitiv cu lumină albă sau galbenă și în spate elemente reflectorizante și un dispozitiv cu lumină roșie, amplasate pe partea laterală stânga a vehiculului. Cele două lumini pot fi emise și de un singur dispozitiv amplasat pe partea laterală stânga a vehiculului, astfel ca lumina emisă spre față să fie albă sau galbenă, iar spre spate sau în ambele direcții, portocalie.

(2) Conducătorul de trăsură care efectuează transport public de persoane este obligat să circule în condițiile stabilite în licență de autoritatea competentă.

Art.161. Conducătorul de vehicul tras sau împins cu mâna nu trebuie să împingă vehiculul dacă, din cauza încărcăturii, nu are suficientă vizibilitate spre în față ori să-l lase staționat pe partea carosabilă. De asemenea, acestui conducător îi sunt aplicabile dispozițiile art.160 alin.(1) lit. a),b),e) și k), fiindu-i interzis să circule pe sectoarele de drum semnalizate cu indicatorul **Accesul interzis vehiculelor trase sau împinse cu mâna**.

Secțiunea a 22^a - Circulația bicicletelor

Art.162.-(1) Bicicletele trebuie să fie conduse pe drum numai una după alta.

(2) Dacă, pe direcția de mers, există o pistă pentru biciclete, semnalizată ca atare, conducătorii acestora sunt obligați să o folosească.

(3) Copilul care nu a împlinit vârsta de 14 ani poate conduce bicicleta numai pe un drum cu circulație redusă, însoțit de un alt biciclist, persoană majoră.

Art.163. Se interzice biciclistului:

a) să circule fără a ține cel puțin o mână pe ghidon și ambele picioare pe pedale;

b) să se țină cu mâna de un vehicul în mers, să circule la mică distanță în spatele unui autovehicul, să fie remorcat de alt vehicul sau împins ori tras de o persoană aflată în vehicul;

c) să transporte o altă persoană, cu excepția unui copil până la 7 ani și numai dacă vehiculul are montat în față un suport special;

d) să circule pe drum dacă, în aceeași direcție de mers, există o cale laterală,

o potecă sau un acostament practicabil, ce pot fi folosite;

e) să transporte bunuri care, prin volumul ori greutatea lor, stânenesc sau periclitează conducerea vehiculului ori circulația celorlalți participanți la trafic;

f) să tragă sau să împingă obiecte stânenitoare pentru conducere sau periculoase pentru alți participanți la trafic, bunuri ori animale;

g) să învețe să conducă bicicleta pe un drum național, iar în localități, pe un drum intens circulat;

h) să circule pe trotuare ori pe aleile din parcuri sau grădini publice, cu excepția cazurilor când nu stâneneste vizibil circulația pietonilor;

i) să circule pe sectoarele de drum semnalizate cu indicatorul **Accesul interzis bicicletelor**;

j) să circule pe timp de noapte sau când vizibilitatea este redusă, fără ca bicicleta să aibă în față o lanternă cu lumină albă sau galbenă care să nu incomodeze conducătorii vehiculelor care circulă din sens opus, iar în spate cu o lanternă cu lumină roșie sau un element reflectorizant vizibil, de aceeași culoare.

Capitolul II - Pietonii

Art.164.-(1) Pietonii sunt obligați, pe cât posibil, să evite a circula pe partea carosabilă, iar atunci când o folosesc, să o facă cu prudență, fără să stânenescă ori să împiedice circulația celorlalți participanți la trafic.

(2) Dispozițiile referitoare la pietoni se aplică și persoanelor care împing sau trag un vehicul pentru copii, bolnavi ori infirmi sau conducătorilor oricărui alt vehicul de mărime redusă și fără motor, celor care conduc cu mâna o bicicletă, precum și persoanelor cu mobilitate limitată care se deplasează într-un scaun rulant mișcat de ei înșiși ori care circulă cu viteză redusă.

(3) Persoanele cu mobilitate limitată care se deplasează într-un scaun rulant pot să circule pe partea carosabilă numai ziua când vizibilitatea este normală.

Art.165. (1) Dacă există o pistă pentru pietoni semnalizată ca atare, aceștia sunt obligați, în toate cazurile, să o folosească. Dacă nu este amenajată o astfel de pistă dar există trotuare, poteci laterale drumurilor sau, în lipsa acestora, acostamente practicabile, pietonii sunt obligați să le folosească. Totuși, luând măsurile de precauție necesare, pot circula pe partea carosabilă:

a) pietonii care împing, trag sau cară obiecte voluminoase, dacă circulația lor pe trotuar ori pe acostament ar putea cauza o stânenire importantă celorlalți pietoni;

b) grupurile organizate de pietoni având un conducător sau cortegiile.

(2) Dacă nu este posibil să folosească trotuarele, potecile laterale ori acostamentele sau în lipsa acestora, pietonii pot circula pe partea carosabilă, cât mai aproape de marginea acesteia. Ei se pot deplasa și pe piste pentru bicicliști, dacă nu stânenesc circulația acestora și a conducătorilor de moped.

(3) Când circulă pe partea carosabilă, pietonii sunt obligați să se deplaseze pe partea stângă a drumului, în sensul de mers, cu excepția cazului când aceasta este de natură să le pericliteze siguranța, precum și în împrejurări speciale. Dacă nu formează o coloană sau un cortegiu, pietonii care circulă pe partea carosabilă sunt obligați, pe cât posibil, să se

deplaseze pe un singur șir, mai ales în timpul nopții, când vizibilitatea este redusă sau intensitatea circulației vehiculelor este mare.

Art.166. Persoana care împinge cu mâna o bicicletă, un moped, o motoretă sau o motocicletă, persoana cu mobilitate limitată care se deplasează într-un scaun rulant și grupul organizat de pietoni având un conducător sau care formează un cortegiu, este obligată să circule pe partea dreaptă a drumului în sensul de mers.

Art.167. Se recomandă ca pe timp de noapte pietonii care, potrivit art.165 alin.(2) circulă pe partea carosabilă a drumului, să poarte pe îmbracaminte sau pe alte obiecte, accesorii cu proprietăți reflectorizante ori să țină în mâna o sursă de lumină portocalie, vizibilă pentru conducătorii care se apropie din față.

Art.168.-(1) În zonele rezidențiale, semnalizate ca atare, pietonii pot folosi toată lățimea drumului, iar jocul copiilor este permis. Ei nu trebuie să împiedice, în mod nejustificat, circulația autovehiculelor.

(2) În zonele pietonale, semnalizate ca atare, pietonii pot folosi întreaga lățime a drumului. Ei nu trebuie să împiedice, în mod nejustificat, circulația vehiculelor care, prin excepție, au acces în zonă.

Art.169.-(1) Pietonii nu trebuie să se angajeze în traversarea părții carosabile decât după ce s-au asigurat că acest lucru se poate face în siguranță.

(2) Atunci când urmează să traverseze, pietonii sunt obligați să folosească trecerile semnalizate ca atare, dacă asemenea treceri există la o distanță mai mică de 100 m sau să folosească trecerile denivelate destinate lor.

(3) Pentru a traversa partea carosabilă pe la trecerile semnalizate ca atare sau delimitate prin marcaje, pietonii sunt obligați:

a) să respecte semnificația semnalelor luminoase pentru pietoni, dacă trecerea este prevăzută cu astfel de mijloace de semnalizare;

b) dacă trecerea nu este prevăzută cu o astfel de semnalizare dar circulația vehiculelor este dirijată prin comenzi ale polițistului sau prin semnale luminoase altele decât cele pentru pietoni, să nu intre pe partea carosabilă pe timpul cât semnalul permite trecerea vehiculelor.

(4) Când trecerea nu este prevăzută cu semnale luminoase, pietonii nu trebuie să intre pe partea carosabilă fără să țină seama de distanța și viteza vehiculelor care se apropie.

(5) Pentru a traversa în afara unei treceri semnalizate ca atare sau delimitată prin marcaje, pietonii nu trebuie să se angajeze pe partea carosabilă mai înainte de a se fi asigurat că o pot face fără să stânjenească circulația vehiculelor.

(6) Când s-au angajat în traversarea părții carosabile, pietonii nu trebuie să prelungească trecerea, să întârzie ori să se oprească, fără motiv. Ei sunt obligați să traverseze partea carosabilă perpendicular pe axul acesteia.

Art.170.-(1) Se interzice pietonilor:

a) să folosească partea carosabilă a drumului pentru nunți, hore, dansuri, jocuri sau alte asemenea manifestări;

b) să stea în mod nejustificat pe partea carosabilă a drumului;

c) să ocupe partea carosabilă în scopul stângerii sau împiedicării circulației;
 d) să circule pe partea drumului semnalizată cu indicatorul **Accesul interzis pietonilor**.

(2) Se interzice pietonilor să se angajeze în traversare:

a) prin fața unui autovehicul din serviciile regulate de transport public de persoane oprit în stație ori a altor vehicule oprite sau staționate care, prin gabaritul lor, nu le oferă posibilitatea să se asigure înainte de traversare;

b) în locurile unde sunt instalate dispozitive de protecție a pietonilor, prin escaladarea acestora;

c) acolo unde drumul are părți carosabile separate printr-o zonă mediană, cu excepția locurilor special amenajate și destinate circulației pietonilor;

d) în locurile lipsite de vizibilitate ori în condiții de vizibilitate redusă;

e) prin spațiul interior intersecțiilor;

f) când se apropie un autovehicul sau o coloană care au regim de circulație prioritară având în funcțiune dispozitivele luminoase și/sau sonore prevăzute la art.134 alin.(1) și (2);

g) peste calea ferată, când semnalul luminos, semnalul sonor ori poziția barierei sau semibarierei interzice trecerea.

Art.171.-(1) Părinții, educatorii și persoanele cărora li s-au încredințat copii spre supraveghere nu trebuie să le permită acestora accesul pe partea carosabilă a drumului fără a fi însoțiți.

(2) Pe drumurile unde nu sunt trotuare, persoanele majore care circulă împreună cu copii până la vârsta de 7 ani, sunt obligate să țină și să conducă copiii numai pe partea dinspre acostament.

Art.172.-(1) Conducătorul unui grup organizat de pietoni care se deplasează pe partea carosabilă a drumului este obligat:

a) să formeze coloana din cel mult patru persoane în rând, cu excepția manifestațiilor;

b) să asigure semnalizarea prezenței pe drum a grupului, pe timp de noapte sau ziua când vizibilitatea este redusă, cu o sursă de lumină albă sau galbenă, purtată de o persoană aflată în partea din stânga față a grupului și o sursă cu lumină roșie, purtată de o persoană aflată în partea stânga spate, vizibilă din spatele grupului, sau o sursă cu lumină galbenă vizibilă din ambele direcții, purtată de o persoană aflată în flancul din stânga grupului;

c) să fracționeze grupul, dacă mărimea acestuia împiedică depășirea lui ori traversarea în siguranță a unei căi ferate;

d) să supravegheze permanent deplasarea coloanei, pentru a nu stânjeni circulația vehiculelor mai mult decât este strict necesar.

(2) Copiii în grup organizat și condus de o persoană majoră pot să circule pe partea carosabilă numai pe timp de zi și în coloană câte doi. Ei pot traversa drumurile prin locurile prevăzute la art.169 alin.(2), numai sub supravegherea persoanelor majore care îi însoțesc.

(3) Deplasarea cortegiilor sau a procesiunilor trebuie să se facă astfel încât să se evite, pe cât posibil, ocuparea a mai mult de o bandă a părții carosabile.

Art.173. Regulile cu privire la circulația vehiculelor și anume asigurarea la schimbarea direcției de mers, respectarea semnificației comenzilor agenților care dirijează circulația ori a mijloacelor de semnalizare rutieră, precum și cu privire la prioritatea de trecere, sunt aplicabile persoanelor prevăzute la art.164 alin.(2) precum și grupului organizat de pietoni care se deplasează pe partea carosabilă.

Capitolul III - Conducerea animalelor

Art.174. Animalele de povară, de tracțiune ori de călărie, precum și alte animale izolate sau în turmă trebuie să aibe un conducător în vârstă de cel puțin 14 ani împliniți, în măsură să îndrume animalele în deplasarea lor pe drum.

Art.175.-(1) Animalele pot fi conduse pe drum numai dacă, în sensul de mers, nu există o altă cale care poate fi folosită.

(2) Atunci când sunt conduse pe drum, animalele trebuie menținute pe partea dreaptă a drumului, cât mai aproape de marginea părții carosabile și pe acostament, în sensul de mers.

(3) Conducătorii sunt obligați să ia măsurile necesare ca, pe timpul deplasării pe drum, animalele să nu împiedice circulația celorlalți participanți la trafic.

(4) Noaptea, când conduc animale pe drum, conducătorii sunt obligați să poarte, pe partea stângă, cel puțin câte un dispozitiv cu lumină albă sau galbenă în față și cu lumină roșie în spate ori un dispozitiv cu lumină portocalie vizibilă din ambele direcții. Aceste lumini pot fi emise de același dispozitiv.

(5) În afara localităților animalele oprite trebuie ținute în afara părții carosabile. În localități, ele nu trebuie lăsate pe piste pentru bicicliști, pe trotuare sau pe acostamentele amenajate pentru circulația pietonilor.

(6) Turmele trebuie astfel conduse încât să nu ocupe mai mult de o bandă. Turmele trebuie fracționate în grupuri compacte și de dimensiuni reduse, lăsând între ele intervale suficient de mari pentru a permite depășirea lor de către ceilalți conducători.

(7) Conducerea turmei trebuie să fie asigurată de un număr corespunzător de însoțitori.

Art.176.-(1) Se interzice conducătorului de animale izolate sau în turmă:

a) să circule cu animalele pe drumurile naționale și pe străzile principale din municipii și orașe;

b) să traverseze calea ferată, fără să fi fracționat turma în grupuri compacte de dimensiuni reduse și să-i supravegheze trecerea;

c) să se îndepărteze de animale ori să aibă alte preocupări în timpul mersului;

d) să conducă pe drum animale de călărie în galop.

(2) Lăsarea animalelor nesupravegheate pe drum sau în imediata apropiere a acestuia este interzisă.

TITLUL VI - ATRIBUȚII

Capitolul I - Consiliul Interministerial pentru Siguranța Rutieră

Art.177.-(1) Coordonarea într-o concepție unitară a siguranței rutiere se realizează de către Consiliul Interministerial pentru Siguranța Rutieră, organ consultativ al guvernului, ministrul Transporturilor având calitatea de președinte.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare, componența și atribuțiile Consiliului Interministerial pentru Siguranța Rutieră se stabilesc prin hotărâre de guvern.

(3) Consiliul Interministerial pentru Siguranța Rutieră emite recomandări, care pot deveni obligatorii numai prin hotărâre de guvern.

Capitolul II - Atribuțiile unor ministere, instituții, organizații și autorități ale administrației publice

Art.178. Ministerul Transporturilor, prin organele sale de specialitate, are următoarele atribuții:

a) ia măsuri ca drumurile pe care le administrează să fie menținute permanent în stare tehnică bună;

b) asigură instalarea, aplicarea, întreținerea și evidența mijloacelor de semnalizare rutieră și a echipamentelor destinate siguranței circulației;

c) autorizează înființarea și funcționarea stațiilor de inspecție tehnică periodică a vehiculelor, ținând seama de dotarea materială și nivelul de calificare profesională a personalului acestora;

d) execută omologarea pentru circulație a autovehiculelor și remorcilor acestora, controlează, la producător și vânzător, conformitatea caracteristicilor tehnice ale vehiculelor cu tipul omologat și dispune, în caz de neconcordanță, retragerea omologării pentru circulație;

e) solicită producătorului sau reprezentantului autorizat al acestuia să remedieze, pe cheltuiala sa, defecțiunile de fabricație constatate, în mod repetat, la mai multe vehicule de același tip, care pun în pericol siguranța circulației ori protecția mediului înconjurător;

f) controlează activitatea stațiilor de inspecție tehnică, dispunând măsurile corespunzătoare;

g) stabilește lista echipamentelor și accesoriilor autovehiculelor și remorcilor acestora supuse omologării;

h) elaborează norme privind transportul produselor periculoase cu vehicule, precum și de atestare a conducătorilor acestora;

i) elaborează norme cu privire la examinarea psihologică a conducătorilor de autovehicule;

j) furnizează presei, radioului, televiziunii și poliției date cu privire la starea drumurilor și practicabilitatea unor trasee, pentru informarea participanților la trafic.

Art.179. Ministerul Transporturilor, împreună cu Ministerul de Interne:

a) elaborează condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele precum și metodologia de omologare pentru circulație a autovehiculelor și remorcilor și cea de inspecție tehnică periodică a acestora;

b) autorizează, în condițiile legii, efectuarea lucrărilor în zona drumurilor naționale și pe autostrăzi și urmărește realizarea semnalizării acestora conform normelor stabilite prin standard național;

c) dispune interdicția de folosire până la remediere sau retragerea din circulație a vehiculelor prevăzute la art. 178 lit.e), producătorului sau reprezentantului autorizat al acestuia revenindu-i răspunderea, potrivit legii, pentru pagubele produse proprietarilor de vehicule;

d) poate emite dispoziții cu privire la stabilirea pe drumurile naționale și autostrăzi a unor reglementări cu privire la accesul și circulația unor categorii de vehicule precum și la regimul de viteză pe anumite sectoare de drum;

e) elaborează norme pentru atestarea taximetriștilor;

f) autorizează înființarea și funcționarea școlilor pentru pregătirea de conducători de autovehicule, cu excepția celor care aparțin Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne.

Art.180. Ministerul Apărării Naționale, prin organele sale de specialitate, are următoarele atribuții:

a) desfășoară activități de cunoaștere a legislației rutiere și de formare a unei conduite corecte în trafic, în rândul conducătorilor de autovehicule din acest minister;

b) supraveghează circulația pe drum a vehiculelor aparținând acestui minister și controlează respectarea de către conducătorii lor a regulilor de circulație și a celorlalte dispoziții din prezentul Cod;

c) cooperează cu unitățile poliției rutiere la realizarea acțiunilor de însoțire a coloanelor oficiale și asigură însoțirea pe drum a coloanelor de autovehicule din parcul propriu;

d) înmatriculează sau înregistrează, după caz, autovehiculele și remorcile din parcul propriu și ține evidența acestora;

e) pregătește, în unitățile sale, personalul propriu și militari în termen, pentru conducerea autovehiculelor ministerului și autorizează personalul didactic din școlile și cursurile de conducători auto ale acestui minister;

f) organizează și execută inspecția tehnică a autovehiculelor și remorcilor aparținând unităților ministerului, cu respectarea normelor legale;

g) colaborează cu poliția și procuratura militară la cercetarea la fața locului a accidentelor de circulație cu consecințe grave în care sunt angajate vehiculele din parcul propriu;

h) elaborează, împreună cu Ministerul de Interne și Ministerul Transporturilor, condițiile în care pot circula pe drum autovehiculele speciale de luptă din parcul propriu.

Art.181. Ministerul Învățământului asigură, prin programul de învățământ, educația rutieră a preșcolarilor și elevilor din clasele I-XII și desfășoară, sistematic și continuu, activități cu caracter educativ de cunoaștere și respectare a regulilor de circulație de către celelalte categorii de elevi și de către studenți. Manualele de circulație și tematica

activităților de educație rutieră precum și pregătirea cadrelor didactice pentru aceste activități se realizează cu sprijinul Ministerului de Interne.

Art.182. Ministerul Învățământului împreună cu Ministerul de Interne stabilește, prin regulament, organizarea, atribuțiile, uniforma și modul de lucru al patrulilor școlare de circulație.

Art.183.-(1) Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

a) elaborează norme referitoare la examinarea medicală a conducătorilor de autovehicule și la măsurile ce trebuie luate de unitățile sanitare în scopul prevenirii accidentelor de circulație generate de cauze medicale;

b) elaborează norme privind recoltarea și analiza probelor biologice, în vederea constatării consumului de alcool, produse sau substanțe stupefiante ori de medicamente care au influență asupra comportamentului conducătorilor de autovehicule;

c) stabilește programul cursului de pregătire a conducătorilor de autovehicule la temele privind acordarea primului ajutor medical în accidente de circulație și controlează modul cum se realizează aceste programe;

d) stabilește conținutul minim al trusei sanitare auto;

e) dispune aplicarea unui semn distinctiv pe ambalajul medicamentelor contraindicate conducerii autovehiculelor.

Art.184. Medicii care, cu orice ocazie, constată că un conducător de autovehicul suferă de o afecțiune medicală de natură să-i diminueze capacitatea de a conduce în siguranță, sunt obligați să comunice, de îndată, acest fapt unității de poliție pe raza căreia își are sediul. De asemenea, unitățile sanitare la care au fost aduse victime ale accidentelor de circulație vor comunica, imediat, celei mai apropiate unități de poliție identitatea victimelor și starea acestora, precum și datele de identificare a autovehiculului care a efectuat transportul.

Art.185.-(1) Societățile de asigurare vor elibera autorizații de reparație conducătorilor de vehicule care, în condițiile art. 36 lit. b), au convenit asupra vinovăției privind producerea accidentului.

(2) De asemenea, acestea vor comunica, trimestrial, situația accidentelor de circulație pe care le-au constatat, potrivit dispozițiilor art.36 lit.b), inspectoratelor de poliție de la locul de domiciliu al conducătorilor de autovehicule vinovați.

Art.186. Potrivit competențelor legale, consiliile județene, municipale, orășenești și comunale au, după caz, și următoarele atribuții:

a) iau măsuri ca drumurile pe care le administrează să fie menținute permanent în stare tehnică bună;

b) asigură, cu avizul poliției rutiere, instalarea și aplicarea mijloacelor de semnalizare rutieră și a echipamentelor destinate siguranței circulației, precum și întreținerea acestora;

c) întocmesc și actualizează planurile de organizare a circulației și iau măsuri pentru realizarea lucrărilor ce se impun în vederea asigurării fluentei și a siguranței traficului, precum și a reducerii nivelurilor de emisii poluante;

d) pot stabili reglementări referitoare la regimul de acces și circulație,

staționare, parcare și aprovizionare, pentru diferite categorii de vehicule;

e) iau măsuri pentru amenajarea de trotuare și drumuri laterale pentru circulația pietonilor, vehiculelor cu tracțiune animală, a tractoarelor și de piste pentru biciclete;

f) înființează sau aprobă, după caz, amenajarea parcarilor cu sau fără plată, activitatea de blocare, ridicare, transport și depozitare a vehiculelor indisponibilizate în condițiile legii, fără a stânjeni circulația;

g) autorizează, împreună cu poliția rutieră, în condițiile legii, efectuarea lucrărilor pe drumurile pe care le administrează și urmăresc realizarea semnalizării acestora conform standardului național.

Art.187. Consiliile locale țin evidența vehiculelor supuse înregistrării și eliberează plăci de înregistrare a acestora conținând numele și prenumele proprietarului, domiciliul și numărul de ordine atribuit.

Art.188.-(1) Federațiile și cluburile sportive, Automobil Clubul Român, precum și oricare alte organizații legal constituite care vor să realizeze pe drumurile naționale concursuri, antrenamente sau manifestații sportive, culturale ori de altă natură, sunt obligate să solicite, cu cel puțin 7 zile înainte, aprobarea Inspectoratului General al Poliției și a Regiei Autonome - Administrația Națională a Drumurilor.

(2) În cazul concursurilor și manifestațiilor prevăzute la alin.(1) organizate pe plan local, se va obține, în prealabil, acordul consiliului local și inspectoratului de poliție.

(3) Organizațiile prevăzute la alin.(1) vor lua măsuri, după caz, pentru deplasarea în siguranță a concurenților sau pentru acordarea asistenței tehnice vehiculelor care participă la activitățile respective.

Capitolul III - Atribuțiile poliției rutiere

Art.189.-(1) Poliția rutieră are următoarele atribuții :

a) organizează și execută supravegherea circulației și controlul respectării de către participanții la trafic, precum și de către celelalte persoane fizice și juridice, a dispozițiilor din prezentul Cod. Asigură, prin mijloace specifice, desfășurarea fluentă și în siguranță a circulației;

b) aplică sancțiunile contravenționale și măsurile administrative prevăzute în prezentul Cod;

c) organizează și ține evidența autovehiculelor și remorcilor înmatriculate, cu excepția celor a căror evidență se ține, potrivit legii, de către Ministerul Apărării Naționale și consiliile locale. Înmatriculează, radiază din circulație și eliberează plăci și certificate de înmatriculare;

d) organizează examinarea persoanelor care vor să obțină permis de conducere, ține evidența conducătorilor de autovehicule, eliberează permisul de conducere național și preschimbă permisele de conducere eliberate în alte state;

e) colaborează cu unele ministere, autorități ale administrației publice, instituții și organizații, pentru organizarea și sistematizarea traficului, creșterea siguranței circulației, protecția mediului, precum și pentru instruirea, informarea, educarea și

pregătirea participanților la trafic;

f) poate dispune, temporar, instalarea de mijloace de semnalizare pentru reglementarea circulației în anumite zone, locuri sau puncte ori în situații deosebite;

g) ține evidența accidentelor de circulație, asigură prelucrarea și exploatarea datelor referitoare la acestea, în vederea prevenirii evenimentelor rutiere;

h) eliberează autorizații de reparații cu excepția cazurilor prevăzute la art. 185.

(2) Poliția municipiului sau orașului poate autoriza ca vehiculul persoanei cu mobilitate limitată să staționeze, prin excepție, peste durata permisă sau în locuri unde staționarea este interzisă.

TITLUL VII - RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

Capitolul I - Răspunderea contravențională

Art.190. Faptele care constituie contravenții la dispozițiile prezentului Cod se sancționează cu amendă sau cu închisoare contravențională.

Art.191. Constituie contravenții și se sancționează cu amendă sau cu închisoare contravențională de la o lună la trei luni, următoarele fapte:

a) depășirea vitezei maxime legale cu mai mult de 50 km/h;

b) pătrunderea pe trecerea la nivel cu calea ferată când barierele sau semibarierele sunt coborâte ori când luminile roșii intermitent alternative și/sau semnalul sonor ce anunță apropierea trenului sunt în funcțiune;

c) lăsarea pe partea carosabilă a unui vehicul sau obstacol nesemnalizat pe timpul nopții sau când vizibilitatea este redusă, dacă prin aceasta se crează un pericol iminent pentru siguranța circulației;

d) conducerea pe drum a unui autovehicul cu permis de conducere de categorie necorespunzătoare autovehiculului condus ori cu dovada înlocuitoare a permisului de conducere fără valabilitate sau cu valabilitatea expirată, dacă permisul nu a fost suspendat;

e) repararea autovehiculului sau remorcii avariate în accident fără autorizație de reparație;

f) confecționarea de plăci cu numere de înmatriculare de către persoane neautorizate.

Art.192.-(1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele de la art. 191, 194, 195, 196, 197 și 198 constituie contravenții și se sancționează cu amendă contravențională, în condițiile prevăzute prin hotărâre de guvern.

(2) Tot prin hotărâre de guvern se stabilește și cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la art. 191.

Art.193. Guvernul poate modifica și actualiza cuantumul amenzilor contravenționale în funcție de rata inflației monetare.

Capitolul II - Răspunderea penală

Art.194. Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, următoarele fapte:

a) conducerea pe drum a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană căreia i s-a suspendat permisul de conducere;

b) punerea în circulație sau conducerea pe drum a unui automobil neînmatriculat sau fără plăci cu numărul de înmatriculare ori tractarea unei remorci neînmatriculate sau fără plăci cu numărul de înmatriculare.

Art.195. Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă, următoarele fapte:

a) conducerea pe drum a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere;

b) conducerea pe drum a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o alcoolemie de cel puțin 0,80g/l de alcool pur în sânge sau 0,40 mg/l în aerul expirat;

c) încredințarea, cu știință, a conducerii autovehiculului unei persoane care nu posedă permis de conducere, bolnavă mintal, aflată în stare de ebrietate sau sub influența unor produse ori substanțe stupefiante, și care conduce pe drum autovehiculul încredințat;

d) neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă, din culpă, a atribuțiilor de inspecție tehnică a autovehiculelor sau remorcilor ori a celor referitoare la efectuarea unor reparații sau intervenții tehnice, dacă a avut ca urmare producerea unui accident de circulație;

e) împiedicarea, cu intenție, a circulației vehiculelor, prin lăsarea pe partea carosabilă a unui vehicul sau obiect ori folosirea oricărui alt mijloc, dacă circulația vehiculelor a fost întreruptă.

Art.196. Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani următoarele fapte:

a) punerea în circulație sau conducerea pe drum a unui automobil cu număr fals de înmatriculare ori tractarea unei remorci cu număr fals de înmatriculare;

b) conducerea pe drum a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care se află în stare de ebrietate ori sub influența unor produse sau substanțe stupefiante;

c) refuzul, împotrivirea sau sustragerea unei persoane care conduce pe drum un autovehicul sau tramvai de a se supune recoltării probelor biologice sau testului aerului expirat ori examenului clinic sau probei pentru stabilirea consumului de produse sau substanțe stupefiante;

d) neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă, cu știință, a atribuțiilor de inspecție tehnică a autovehiculelor sau remorcilor ori a celor referitoare la efectuarea unor reparații sau intervenții tehnice, dacă a avut ca urmare producerea unui accident de

circulație, iar fapta nu constituie o altă infracțiune sancționată de legea penală cu o pedeapsă mai mare.

Art.197.-(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea ofițerului sau subofițerului de poliție ori a procurorului care a efectuat cercetarea locului faptei, de către conducătorul oricărui vehicul angajat într-un accident de circulație de pe urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane sau în orice alt accident de circulație care, prin consecințe, atrage răspunderea penală ori anterior accidentului a săvârșit o infracțiune.

(2) Conducătorul unui autovehicul cu regim de circulație prioritară prevăzut la art.134 poate părăsi locul accidentului când se află în executarea unei intervenții sau misiuni urgente, precum și conducătorul care, în lipsa altui autovehicul, transportă rănitul la cea mai apropiată unitate medicală, dacă imediat după aceasta se prezintă la locul accidentului ori la poliția pe raza căreia s-a produs accidentul în cazul în care cercetarea la fața locului s-a încheiat.

Art.198. Infracțiunile prevăzute la art.195 lit.b) și la art.196 lit.b), săvârșite de o persoană care conduce un automobil din serviciile regulate de transport public de persoane sau un tramvai și în care se află călători ori un autovehicul care transportă persoane în comun sau un autovehicul cu o încărcătură periculoasă ori cu gabarit depășit, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Capitolul III - Răspunderea civilă delictuală

Art.199.-(1) În cazul unui accident de circulație care a avut ca urmare producerea unui prejudiciu material sau moral unei persoane fizice sau juridice, persoana vinovată va răspunde potrivit dispozițiilor legii civile.

(2) Pentru prejudiciile cauzate din accidente persoanelor fizice și juridice, de către proprietarul unui vehicul asigurat, societatea de asigurare plătește despăgubiri celor îndreptățiți, în condițiile legii.

Capitolul IV - Măsuri administrative

Art.200. Măsurile administrative sunt:

- a) reținerea permisului de conducere sau a certificatului de înmatriculare;
- b) suspendarea pe timp limitat a permisului de conducere;
- c) anularea permisului de conducere;
- d) imobilizarea sau reținerea vehiculului.

Art.201. Săvârșirea de către conducătorul de autovehicul a uneia sau mai multor contravenții atrage și aplicarea de puncte de penalizare.

Numărul punctelor de penalizare corespunzătoare unor contravenții se stabilește prin

hotărâre de guvern.

Art.202.-(1) Permisul de conducere se reține în următoarele situații:

- a) la cumularea a cel puțin 15 puncte de penalizare;
- b) când titularul a săvârșit vreuna din infracțiunile prevăzute la art.194 lit.b), art.195 lit.b),c) și e), art.196 lit.a)-c) și art. 197 din prezentul Cod sau de art.178 și/sau 184 din Codul penal;
- c) când titularul acestuia a săvârșit, cu intenție, orice altă infracțiune, folosindu-se de un autovehicul;
- d) când titularul acestuia se află în vreuna din situațiile prevăzute la art.210 din prezentul Cod;
- e) când titularului acestuia i s-a interzis, în condițiile legii, dreptul de a conduce autovehicule;
- f) titularul acestuia se află în una din situațiile prevăzute la art.211 lit.a)-c).

(2) Permisul de conducere se reține și în situațiile în care prezintă modificări, ștersături sau adăugiri, se află în stare avansată de deteriorare ori se află, în mod nejustificat, asupra altei persoane.

(3) În cazul reținerii permisului de conducere, titularului i se eliberează o dovadă înlocuitoare, cu sau fără valabilitate limitată de circulație.

Art.203.-(1) Certificatul de înmatriculare se reține în următoarele situații:

- a) în cazurile prevăzute la art.21 lit.d)-k), m)-o);
- b) plăcile de înmatriculare sunt deteriorate sau nu sunt conforme cu standardul;
- c) datele din certificatul de înmatriculare nu concordă cu caracteristicile tehnice ale vehiculului;
- d) vehiculul nu a fost radiat conform art. 19 sau reînmatriculat, conform art. 20;
- e) s-a dispus imobilizarea vehiculului, în condițiile art.211 lit.b)-e);
- f) s-a dispus interdicția de folosire sau retragerea din circulație a vehiculului, în condițiile art.179 lit.c).

(2) În locul certificatului de înmatriculare reținut se eliberează o dovadă înlocuitoare fără valabilitate sau, după caz, cu valabilitate limitată de circulație. Certificatul de înmatriculare se restituie deținătorului autovehiculului la încetarea motivului pentru care a fost reținut.

Art.204. Permisul de conducere se suspendă pe timp limitat când titularul acestuia a săvârșit contravenții în condițiile art.205 sau infracțiuni în condițiile art.206 sau 207 ori împotriva sa a fost luată măsura de siguranță a interzicerii dreptului de a conduce autovehicule.

Art.205.-(1) Permisul de conducere se suspendă pe o durată de:

- a) 2 luni, dacă în decurs de doi ani titularul acestuia a săvârșit contravenții care cumulează cel puțin 15 puncte de penalizare.
- b) 4 luni, dacă în decurs de un an de la data expirării duratei de suspendare titularul acestuia săvârșește, din nou, contravenții care cumulează cel puțin 15 puncte de penalizare.

(2) Durata suspendării permisului de conducere prevăzută la alin.(1) lit.a) se majorează până la patru luni, iar cea prevăzută la lit.b) până la șase luni, în cazul în care contravenientul nu se prezintă, în mod nejustificat, la inspectoratul de poliție în termen de 10 zile de la înmânarea invitației.

Art.206.-(1) Permisul de conducere se suspendă, motivat, pe o durată de cel puțin un an și de cel mult trei ani, în cazul în care titularul acestuia, prin hotărâre judecatorească rămasă definitivă, a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoare până la doi ani sau cu amendă, pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.194 ori 195 din prezentul Cod sau la art.178 și/sau 184 din Codul penal în calitate de conducător sau pentru orice altă infracțiune la săvârșirea căreia s-a folosit de un autovehicul sau tramvai.

(2) În cazul în care împotriva titularului permisului de conducere s-a luat măsura de siguranță prevăzută de art. 112 lit.c) din Codul penal, permisul de conducere se suspendă pe perioada cât durează această măsură.

Art.207. Permisul de conducere se suspendă, motivat, pe o durată de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani în cazul în care titularul acestuia a fost condamnat prin hotărâre judecatorească rămasă definitivă la o pedeapsă mai mare de doi ani închisoare pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.195 - 198 din prezentul Cod, la art.178 și/sau 184 din Codul penal, precum și pentru oricare altă infracțiune săvârșită în calitate de conducător.

Art.208. Suspendarea permisului de conducere se aplică și pentru infracțiunile săvârșite în străinătate, dacă o asemenea măsură nu a fost luată de autoritatea străină competentă.

Art.209.-(1) În cazul absolvenților școlilor sau cursurilor de calificare a conducătorilor de autovehicule pentru transportul public de mărfuri sau persoane, permisul de conducere constituie și act doveditor al calificării profesionale.

(2) În cazul suspendării temporare a dreptului de a conduce, se menține calificarea profesională a titularului, atestată de permis, fără ca în perioada respectivă să poată exercita și dreptul de a conduce.

Art.210. Permisul de conducere se anulează dacă s-a stabilit că:

- a) la data susținerii examenului au fost încălcate dispozițiile art.30;
- b) a fost obținut prin mijloace frauduloase ori ca urmare a comiterii unei infracțiuni;
- c) titularul a fost declarat, în condițiile legii, inapt medical sau psihologic;
- d) titularul a decedat.

Art.211.-(1) Imobilizarea unui vehicul constă în scoaterea acestuia în afara părții carosabile și reținerea certificatului de înmatriculare.

(2) Imobilizarea unui vehicul se dispune, prin proces verbal, în cazul în care s-a constatat una din următoarele fapte:

- a) conducătorul este sub influența alcoolului peste limita admisă, sunt indicii temeinice sau probe că acesta se află în stare de ebrietate ori sub influența unor produse sau substanțe stupefiante, este bolnav sau excesiv de obosit de natură să-i afecteze

capacitatea de conducere, nu posedă permis de conducere sau permis valabil pentru categoria de autovehicul condus;

b) autovehiculul circulă cu număr fals sau fără plăci de înmatriculare, nu este înmatriculat ori există date sau indicii temeinice că face obiectul unei infracțiuni;

c) conducătorul nu poate prezenta licența pentru transportul public de bunuri sau persoane ori documentele referitoare la legalitatea bunurilor transportate;

d) vehiculul are o stare tehnică ce poate pune în pericol iminent siguranța circulației ori deteriorează drumul;

e) vehiculul circulă cu încălcarea regulilor referitoare la transportul produselor periculoase ori cu gabarite sau mase depășite.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2) lit. b), d) și e) se retrag și plăcile cu numere de înmatriculare sau înregistrare.

Art.212.-(1) Reținerea vehiculului constă în ridicarea, transportul și depozitarea ori, după caz, blocarea acestuia și se dispune de polițistul rutier în următoarele situații:

a) când motivul imobilizării nu a încetat în termen de 48 ore;

b) când vehiculul este oprit, staționat sau parcat neregulamentar ori când conducătorul sau, după caz, deținătorul este absent ori refuză să se supună dispoziției justificate a polițistului rutier de încetare a opririi, staționării sau parcării neregulamentare;

c) când vehiculul este în staționare abuzivă, conform dispozițiilor art.117 alin.(2).

(2) În cazurile prevăzute la alin.(1) polițistul rutier poate dispune blocarea vehiculului cu ajutorul unui mijloc mecanic.

Capitolul V - Dispoziții procedurale

Art.213.-(1) Contravențiile prevăzute în prezentul Cod se constată de:

a) polițiștii rutieri;

b) militari anume desemnați din armată pentru contravențiile comise de conducătorii de vehicule ale armatei;

c) funcționari anume desemnați de primarul municipiului sau orașului, pentru conducătorii sau deținătorii de vehicule care încalcă dispozițiile referitoare la oprire, staționare și parcare;

d) funcționari anume desemnați de ministrul transporturilor, pentru încălcarea dispozițiilor referitoare la omologarea vehiculelor, echipamentelor și accesoriilor acestora, inspecția tehnică, gabarite sau mase, precum și la transporturile internaționale și de produse periculoase.

(2) Amenzile se aplică, după caz, persoanei fizice sau juridice care a săvârșit contravenția, ori proprietarului vehiculului în situația în care conducătorul nu este de față sau nu a oprit la comanda regulamentară a polițistului rutier.

Art.214.-(1) În cazul în care conducătorul de autovehicul a săvârșit o contravenție dintre cele prevăzute la art. 201, agentul constatator încheie proces verbal. Un exemplar al procesului verbal se comunică inspectoratului de poliție în evidența căruia se află conducătorul.

(2) În situația în care conducătorul contravenient nu este de față, refuză să se legitimeze ori nu s-a conformat comenzii regulamentare de oprire a polițistului, procesul verbal se încheie, din oficiu, pe numele proprietarului autovehiculului.³⁴

Art.215. Plângerea împotriva procesului verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătoria în a cărei rază de competență a fost săvârșită fapta sau la judecătoria în a cărei rază de competență își are domiciliul persoana în cauză.

Art.216. Dacă aceeași persoană săvârșește două sau mai multe fapte sancționate contravențional și constatate concomitent, amenzile și, după caz, punctele de penalizare se cumulează.

Art.217.-(1) Dispozițiile legii contravențiilor se aplică și faptelor sancționate contravențional potrivit prevederilor prezentului Cod, în măsura în care prin acesta nu se dispune altfel.

(2) Pentru contravențiile sancționate potrivit art. 191 cu amendă sau închisoare contravențională, se aplică procedura de constatare și sancționare prevăzută în Legea nr.61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice.

Art.218.-(1) Împotriva măsurii de reținere a permisului de conducere în condițiile art. 202 alin.(1) lit b) și c), titularul acestuia se poate adresa cu plângere, după caz, procurorului care efectuează urmărirea penală sau celui care exercită supravegherea cercetării penale, iar în cursul judecății instanței sesizate cu judecarea cauzei.

(2) Procurorul sau instanța examinează, de urgență, cererea.

(3) Soluționarea cererii de către instanța de judecată se face după ascultarea petentului, a concluziilor apărătorului acestuia și ale procurorului.

(4) Dacă se constată că cererea este întemeiată, procurorul, prin ordonanță, iar instanța, prin încheiere, admite cererea și dispune restituirea permisului de conducere.

(5) Încheierea instanței este definitivă.

(6) Dacă cererea de restituire a permisului de conducere este neîntemeiată, procurorul sau instanța respinge cererea.

(7) Împotriva ordonanței procurorului se poate face plângere la instanța competentă.

Art.219.-(1) În situația în care un conducător de autovehicul a săvârșit contravenții care au cumulat cel puțin 15 puncte de penalizare este invitat la inspectoratul de poliție la care se află în evidență, în vederea suspendării permisului de conducere.

(2) În cazuri temeinic justificate, se poate dispune ca data începerii suspendării permisului de conducere să fie amânată cel mult 60 zile.

(3) Suspendarea permisului de conducere pentru săvârșirea de contravenții începe să curgă de la data expirării valabilității dovezii înlocuitoare.

(4) Punctele de penalizare care depășesc limita maximă stabilită la art.205 alin.(1) lit.a) pentru suspendarea permisului de conducere se reportează și rămân în evidența conducătorului de autovehicul contravenient.

Art.220.-(1) Termenul de suspendare a permisului de conducere începe să curgă, în cazurile prevăzute la art.206 alin.(1) și art.207, de la data încetării executării pedepsei,

a punerii în libertate ca urmare a eliberării condiționate, a suspendării condiționate a executării pedepsei ori de la data grațierii totale sau a restului de pedeapsă, iar în situația prevăzută la art.208 de la data când poliția a luat la cunoștință de condamnarea celui în cauză.

(2) Dacă permisul de conducere nu este reținut la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive de condamnare, titularul acestuia este obligat să-l predea în termen de 5 zile inspectoratului de poliție în evidența căruia se află. În caz contrar, durata suspendării permisului de conducere prevăzută la art.206 - 208 se majorează cu cel puțin un an.

Art.221.-(1) Permisul de conducere se restituie titularului la:

a) prezentarea ordonanței de clasare, scoatere de sub urmărire ori încetare a urmăririi penale sau a hotărârii judecătorești definitive de achitare sau încetare a procesului penal;

b) prezentarea ordonanței sau, după caz, a încheierii prin care s-a dispus restituirea permisului de conducere;

c) expirarea duratei de suspendare a permisului de conducere;

d) încetarea măsurii de siguranță prevăzută la art.112 lit.c) din Codul penal;

e) încetarea motivului pentru care s-a dispus măsura reținerii.

(2) În cazul în care titularul permisului de conducere anulat conform art.210 lit.c) prezintă dovada că este apt medical ori, după caz, psihologic, se eliberează un duplicat al acestuia.

(3) Restituirea permisului de conducere suspendat ori anulat conform art.210 lit.c) se face după promovarea unei probe de cunoaștere a legislației rutiere, dacă titularul nu a beneficiat de dreptul de a conduce cel puțin un an. Dacă titularul nu a beneficiat de dreptul de a conduce cel puțin trei ani, acesta este obligat să facă dovada că a efectuat și o pregătire minimă în conducere, pentru reacomodare.

Art.222.-(1) Măsura imobilizării vehiculului în cazurile prevăzute la art.211 se dispune de polițistul rutier care a făcut constatarea.

(2) Pe timpul imobilizării vehiculul rămâne în paza conducătorului sau a deținătorului său.

(3) Încetarea imobilizării se dispune de polițistul rutier care a luat această măsură, dacă se mai află la locul imobilizării, sau de unitatea de poliție din care face parte acesta, de îndată ce deținătorul sau conducătorul vehiculului justifică încetarea împrejurării ce a impus imobilizarea.

Art.223. Ridicarea, transportul și depozitarea unui vehicul reținut sau, după caz, blocat cu ajutorul unui mijloc mecanic, se execută de unități specializate care asigură paza și conservarea sa. Cheltuielile impuse de efectuarea acestor operațiuni se suportă de către proprietarul vehiculului.

Art.224. Contestarea dispoziției de reținere a vehiculului se poate face la unitatea din care face parte agentul constatator, în termen de 3 zile de la dispunerea acestei măsuri.

Art.225.-(1) Scoaterea vehiculului din starea de reținere se dispune de unitatea din care face parte agentul constatator, dacă împrejurările și cauzele care au impus-o au

încetat iar proprietarul face dovada că a achitat cheltuielile prevăzute la art.223, precum și amenda pentru contravenția săvârșită.

(2) Vehiculul reținut, neridicat de proprietar în termen de un an de la data reținerii, trece în proprietatea statului, în condițiile legii.

(3) Măsurile prevăzute la art.211 alin.(1) lit. c)-e), art.222 alin.(3), precum și la art. 212 pot fi luate și de persoanele prevăzute la art. 213 lit.c) și d), după caz.

Art.226.-(1) În cadrul fiecărui inspectorat de poliție, pentru conducătorii pe care îi are în evidență, funcționează "Fișierul conducătorilor de autovehicule".

(2) În fișier se înregistrează:

a) infracțiunile la regimul circulației rutiere și orice alte fapte penale pentru care conducătorul a fost condamnat definitiv în această calitate;

b) accidentele de circulație care, prin urmări, nu au atras răspunderea penală;

c) contravențiile pentru care sunt prevăzute și puncte de penalizare;

d) suspendarea și anularea permisului de conducere.

(3) Datele din fișierul conducătorilor de autovehicule se comunică parchetului, instanțelor judecătorești și agenților economici interesați, la cererea motivată a acestora precum și din oficiu.

TITLUL VIII - DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.227. Mijloacele de semnalizare rutieră sunt prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezentul Cod.

Art.228. Organele de administrare a drumurilor vor lua măsuri ca, pe toate drumurile neiluminate, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului Cod, să se aplice marcaje reflectorizante, iar în termen de 2 ani de la aceeași dată, indicatoare reflectorizante.

Art.229. Organele de administrare a căilor ferate vor lua măsuri ca, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului Cod, să completeze instalațiile cu semnale luminoase pentru anunțarea apropierii trenurilor de la trecerile la nivel cu calea ferată, cu lămpi ce emit semnalul cu lumină albă prevăzut la art.68 alin.(3), precum și de echipare cu elemente reflectorizante a barierelor, semibarierele și a indicatoarelor referitoare la trecerea la nivel cu calea ferată.

Art.230.-(1) Agenții economici proprietari de tramvaie și automobile destinate transportului public de persoane vor lua măsuri ca, în termen de un an, să le doteze cu dispozitive care să nu permită plecarea de pe loc dacă ușile acestora nu sunt închise.

(2) Agenții economici proprietari de automobile destinate transportului public de mărfuri și/sau persoane în trafic interurban vor lua măsuri pentru ca, în termen de 2 ani, să doteze aceste autovehicule cu aparate tahograf.

Art.231. Proprietarii autovehiculelor prevăzute cu puncte de ancorare pentru centuri de siguranță sunt obligați ca, în termen de un an, să monteze centurile de siguranță, cel puțin pentru locurile din față.

Art.232. Vehiculele înmatriculate și cele nesupuse înmatriculării, dar aflate în circulație, precum și vehiculele care urmează să fie înmatriculate sau puse în circulație în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului Cod, vor putea circula pe drum dacă îndeplinesc condițiile tehnice prevăzute de lege până la data intrării în vigoare a prezentei legi

Art.233. Dispozițiile privind conducerea unui vehicul pe drumurile publice cu limite de alcool admise în sânge, prevăzute sau la care se referă la art. 41 lit.a) și 211 din prezentul Cod intră în vigoare la data de 01.01.1999. Până la acea dată, dispoziția legală privind 0,0 g alcool pur în litrul de sânge sau de aer expirat continuă să se aplice fără excepție.

Art.234. Persoanele care posedă permis de conducere categoriile C1, C, D1, D sau Tb și nu au categoria B, se pot prezenta la examen în vederea obținerii acestei categorii fără a efectua o formă de pregătire a conducătorilor de autovehicule, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art.235. Interdicția prevăzută la art. 160 alin. (1) lit. a) intră în vigoare pentru drumurile naționale în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului Cod, perioadă în care Ministerul Transporturilor și consiliile locale vor amenaja căi laterale sau rute ocolitoare pentru circulația vehiculelor cu tracțiune animală.

Art.236. Prezentul Cod al Circulației Rutiere intră în vigoare la 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României. Pe aceeași dată Decretul nr.328/1966 privind circulația pe drumurile publice, Decretul nr. 56/1975 privind pregătirea de conducători auto profesioniști, Decretul nr. 57/1975 pentru pregătirea conducătorilor de autovehicule amatori, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 772/1966, cu modificările ulterioare, de aprobare a Regulamentului pentru aplicarea Decretului nr.328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, Hotărârea Guvernului nr.594/1991 privind verificarea îndeplinirii condițiilor tehnice de către autovehiculele și remorcile acestora care circulă pe drumurile publice, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentului Cod, se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 13 februarie 1997, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
RADU BERCEANU

